

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

คำนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม แต่รัฐบาลได้พยายามส่งเสริมอุตสาหกรรมควบคู่กันไป ด้วย ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมนั้นนับว่าเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรรมอยู่ในตัว เช่น นอกจากจะใช้วัตถุดิบซึ่งได้จากเกษตรกรรมให้เป็นประโยชน์แล้ว ยังจะช่วยเพิ่มมูลค่าการผลิตให้กับเกษตรกรรมอีกด้วย เรื่องอุตสาหกรรมนี้ มีผู้ให้ความเห็นไว้เพิ่มเติมว่า "การที่จะให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้าไปควบคู่กับอนาคตนั้น จำเป็นต้องเพิ่มความสำคัญของกิจการอุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งในขณะนี้การเคลื่อนไหวไปทางนี้ก็มากอยู่แล้ว"^{๒๘} ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมควบคู่กันไปกับการพัฒนาเกษตรกรรม อันเป็นอาชีพหลักของประเทศ ซึ่งจะสามารถช่วยให้ประเทศพัฒนาไปได้ในระดับสูง

อุตสาหกรรมนับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยเร่งให้การพัฒนาเศรษฐกิจของชาติสำเร็จเร็วขึ้น ด้วยการเพิ่มทั้งผลผลิตและสินค้าขาออกซึ่งจะยังผลให้เงินตราต่างประเทศเพิ่มพูนมากขึ้นในเวลาต่อมา เป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศ ทำให้การมีงานทำเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งเป็นการยกระดับของความชำนาญในภาคฝีมือและด้านเทคนิคให้สูงขึ้นกว่าเดิม ยิ่งไปกว่านั้นยังมีส่วนยกระดับการครองชีพให้สูงขึ้นด้วย^{๒๙}

ความที่กล่าวมาในบทแรกแล้วว่าคนไทยส่วนมากยังขาดความรู้ความชำนาญในด้านอุตสาหกรรม ทั้งยังขาดเงินทุนอันเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีก ความจำเป็นที่จะต้องเชิญเชิญให้ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความเจริญของกิจการอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ในประเทศ และเพื่อช่วยในการขยายกิจการของอุตสาหกรรมที่มีอยู่ก่อนแล้ว รัฐบาลไทยจึงกำหนดนโยบายที่แน่นอนในด้านส่งเสริมการลงทุน และหาทางชักจูงให้ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศ โดยผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ลงทุนคาดว่าจะได้รับนั้นจะได้รับความคุ้มครองอย่างเต็มที่ตามกฎหมาย^{๓๐}

๒๘. คณะสำรวจของธนาคารโลก หน้า ๑๑๘ - ๑๑๕

๒๙. Osot Kosin. Thailand's New Law to Promote Industrial Development (Bangkok : Government House Printing Office 1962) หน้า ๑

๓๐. Board of Investment. Brief Information Concerning Investment in Thailand (Bangkok : State Lottery Printing Press 1959) หน้า ๑๑

จากหลักของการส่งเสริมการลงทุนที่ใช้อยู่ในประเทศต่าง ๆ ซึ่งได้นำมาก่อไว้บ้างในบทแรก เป็นที่ยอมรับว่า เมื่อมีความปรารถนาที่จะกระตุ้นและชักนำการลงทุนส่วนเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่แน่นอนให้แก่บรรดาผู้ลงทุนทั้งของประเทศตนและชาวต่างประเทศ รวมทั้งสิ่งที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนที่แน่นอนประการอื่น ๆ ซึ่งให้เพื่อเหมาะสมกับผู้ลงทุนชาวต่างประเทศโดยเฉพาะ ผู้ลงทุนทุกคนย่อมจะสนใจในหลักประกันที่รัฐจะไม่ปิดหรือเวนคืนกิจการเอกชนเป็นของรัฐ สิ่งที่ส่งเสริมทางภาษีอากรชนิดต่าง ๆ รวมทั้งการได้รับหลักประกันว่าสามารถส่งผลกำไรและเงินทุนกลับคืนสู่ประเทศของตนได้ จากการยอมรับถึงความสำคัญของการลงทุนจากต่างประเทศ รัฐบาลที่กำลังพัฒนาหลายประเทศได้พยายามหาทางระงับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ไม่พึงปรารถนาลงเสีย การส่งเสริมการลงทุนด้วยทุนของต่างประเทศนั้น มีความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับความปรารถนาที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจกลายเป็นระบบอุตสาหกรรมขึ้นมา

ประเทศไทยได้เริ่มการส่งเสริมการลงทุนครั้งแรก โดยรัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓ ขึ้นไว้ ซึ่งนับจนถึงปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนรวมทั้งสิ้น ๖ ฉบับคือ

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นกฎหมายที่กำหนดการส่งเสริมการลงทุนฉบับแรก ข้อความในพระราชบัญญัตินี้อยู่อย่างสั้น ๆ และจากความรักุม จึงได้มีประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรม ขึ้น ๓ ฉบับเป็นการขยายความ
๒. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ และฉบับที่ ๔๓ เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๓ นี้จึงไขควบคู่กับพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ เพื่อแก้ไขความบกพร่องที่จะได้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้เสียใหม่
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นพระราชบัญญัติที่ออกมาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของกฎหมายฉบับก่อน เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศ

๑๑. Louis J. Galinsky, The Planning and Execution of Economic Development (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc. 1963) หน้า ๑๕๐

๑๒. Chatthip หน้า ๓

ไว้ จึงได้ยกเด็กกฎหมายการส่งเสริมการลงทุนฉบับก่อนหน้านี้สืบตั้งขึ้น

๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้แก้ไขข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงสิทธิ ผลประโยชน์ของผู้ลงทุนส่งเสริมการลงทุนให้เพิ่มมากขึ้น มีการแยกประเภทอุตสาหกรรมนอกขมดลำดับของความสัมพันธ์เศรษฐกิจของประเทศ โดยแบ่งเป็นประเภท ก. ข. และ ค.

๕. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นพระราชบัญญัติที่ออกมาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อปรับฐานะของคณะกรรมการลงทุน เป็นสำนักงานมีฐานะเทียบกรม รวมทั้งกำหนดตำแหน่งเลขาธิการขึ้นรับผิดชอบงานประจำ มีการเพิ่มตำแหน่งรองประธานกรรมการ รองเลขาธิการ เพื่อให้มีการแบ่งอำนาจในการบริหารงานให้ถูกต้อง

พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗

๑. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการส่งเสริมอุตสาหกรรมตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ กิจการอุตสาหกรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการเศรษฐกิจของชาติ ซึ่งจะต้องส่งเสริมให้เกิดขึ้นและก้าวหน้าต่อไปโดยถ้วน แต่รัฐบาลไม่อยู่ในฐานะที่จะทำกิจการอุตสาหกรรมเสียเองหมดทุกอย่าง ในกรณีที่เอกชนจะทำกิจการอุตสาหกรรมนั้น บางอย่างถ้ารัฐไม่เข้าช่วยเหลือด้วย เอกชนก็ไม่อาจจะกระทำให้สำเร็จตลอดไปได้ หรือจะขยายก้าวหน้าออกไปก็ไม่ค่อยสะดวก เพราะมีอุปสรรคอันจะทำให้ของขาดทุนล้มเลิกไปเสียแต่ในระยะต้นด้วยเหตุต่าง ๆ หรือแข่งขันสู้อุตสาหกรรมอย่างเดียวกันของต่างประเทศไม่ได้ และนอกจากนี้เมื่อเอกชนโดยเฉพาะชาวต่างประเทศมาทำกิจการอุตสาหกรรมแล้ว ไม่มีอะไรเป็นหลักประกันว่า เขาจะถอนทุนคืนและแบ่งกำไรกลับประเทศของเขาได้เช่นนี้ ก็ย่อมไม่มีการลงทุนของต่างประเทศในประเศเรา กิจการอุตสาหกรรมหลายอย่างที่ต้องการลงทุนจำนวนมาก ของการคมนาคมงานอย่างสูง ซึ่งประเทศเราในขณะนี้ยังต้องอาศัยต่างประเทศอยู่ เมื่อมีหลักประกันมั่นคงจนถึงออกเป็นกฎหมายบังคับไว้ที่จะ

ให้เขาได้รับผลประโยชน์จากการลงทุนแบบนี้ ก็ยอมเป็นทางชักจูงให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ
ในกิจการอุตสาหกรรม

พิจารณาจากข้อความข้างต้น ถ้าหากรัฐบาลสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ถึง
กล่าวได้อย่างสมบูรณ์ ก็ยอมจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศได้อย่างแท้จริง.

๓. วิธีดำเนินงานตามวัตถุประสงค์

เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ข้างต้น พระราช
บัญญัติฉบับนี้จึงได้กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริม
การลงทุน และให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สมควรได้รับการส่งเสริม รวม
ทั้งกำหนดลักษณะของอุตสาหกรรมที่สมควรได้รับการส่งเสริม และวิธีการให้การส่งเสริมตาม
คำบัญชานี้ด้วย

ก) องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม

มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้กำหนดให้ก
คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ หรือ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระ
หวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงเกษตร ผู้แทนกระทรวงสหกรณ์ และ

(๓) บุคคลอื่นไม่น้อยกว่าสองคน แต่ไม่เกินสี่คน แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีจาก
ทรงคุณวุฒิในทางการอุตสาหกรรม การคลัง การเศรษฐกิจ หรือวิชาภูมิหาย คำร่างคำแห่งนี้มี
กำหนด ๓ ปี

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อกระทำกิจการหรือพิจารณาสอบสวน

ข้อเท็จจริงใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการได้

ข) หน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการอุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริม ตลอดจน
พึงเงื่อนไขในการที่รัฐจะให้การส่งเสริมด้วย

(๒) การห้ามประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ตลอดทั้งราชอาณาจักร หรือ
เฉพาะบางท้องถิ่นเมื่อปรากฏว่า จะเสื่อมเสีย เศรษฐกิจของชาติหรือขัดต่อความปลอดภัยของ
ประชาชน

(๓) การปรับปรุงกิจการอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้วให้เหมาะสมกับ เศรษฐกิจของชาติ
หรือให้ปลอดภัย

(๔) การให้ยกหรือลดอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม
เมื่อเริ่มประกอบกิจการหรือเมื่อขยายงานขนาดใหญ่

(๕) การให้ยก หรือลดภาษีตามประมวลรัษฎากรในระยะเวลาอันจำกัด

(๖) การให้ยก หรือลดอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบจำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ
ในระยะเวลาจำกัด

(๗) การให้แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามอัตราแลกเปลี่ยนของรัฐบาลครั้ง
เดียวสำหรับซื้อเครื่องจักรที่จำเป็นจากต่างประเทศตามข้อ (๔)

(๘) การให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศ ตลอดจนให้ยกหรือลดภาษีศุลกากรขา
ออกในระยะเวลาจำกัด ตามขนาดของกิจการอุตสาหกรรมนั้น

(๙) การให้ความคุ้มครองกิจการอุตสาหกรรม โดยให้ห้ามสินค้าชนิดเดียวกันเข้า
ประเทศหรือโดยให้ระงับการอนุญาตให้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอย่างเดียวกันขึ้นแข่งขันจน
เป็นการเสียหายแก่การเศรษฐกิจของชาติ

(๑๐) การให้นำเงินออกไปนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ในเมื่อเงิน

นั้นเป็น เงินลงทุนหรือเป็นยลดับ เกิดจากเงินลงทุนที่มาจากต่างประเทศ

(๑๑) การให้ข้างปีมีหรือผู้ชำนาญกิจการอุตสาหกรรมเข้าประเทศใด นอกอัตรา
ควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมือง ในกรณีที่ยกควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมืองของชาตินั้น
เริ่มแล้ว

ค) การให้สิทธิประโยชน์และสิ่งช่วยเหลือรับการส่งเสริมอุตสาหกรรม

การให้สิทธิประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมตามนโยบายของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไป
ตามคำจำกัดความที่ว่า "กิจการอุตสาหกรรม" หมายความว่า การทำอุตสาหกรรมทุกชนิด ไม่ว่า
จะใช้เครื่องจักรหรือแรงคน และให้หมายความรวมถึงอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรม
ขนส่ง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และกิจการอื่นซึ่งจะให้มีพระราชกฤษฎีกา ระบุให้เป็นกิจการอุตสาหกรรม

กิจการอุตสาหกรรมประเภทใด ขนาดใด จะได้รับการส่งเสริมโดยมีเงินเงินอย่างไร
นั้น จะต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ เมื่อประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกาให้การส่งเสริม
อุตสาหกรรมประเภทใดไป การจะให้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๑๒ ข้างต้น กรมทนาย
กำหนดให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจทำความตกลงกับเจ้าของกิจการ
อุตสาหกรรมที่ขอส่งเสริม ทั้งนี้โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งในการทำความตกลงนั้น รัฐมนตรี
กระทรวงอุตสาหกรรมจะกำหนดเงื่อนไขให้เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมปฏิบัติได้ การไม่ปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขในข้อตกลง มาตรา ๑๔ ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีอุตสาหกรรมที่จะงดการช่วยเหลือ
เสียก็ได้ และจะเรียกร้องให้เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมเสียค่าปรับเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐
เท่าของประโยชน์ที่เจ้าของกิจการอุตสาหกรรมได้รับจากการช่วยเหลือตามในพระราชบัญญัติที่
ก็ได้ ถ้าไม่อาจคำนวณประโยชน์ที่ได้รับจากการช่วยเหลือเป็นเงินได้จะเรียกร้องให้เสียค่า
ปรับไม่เกิน ๑๐ เท่าของกำไรสุทธิประจำปีก็ได้

นอกจากโทษปรับ ยังมีบทลงโทษเพิ่มขึ้นอีกคือ มาตรา ๑๖ ผู้ใดประกอบกิจการ
อุตสาหกรรมที่มีพระราชกฤษฎีกาห้ามไว้ หรือประกอบกิจการอุตสาหกรรมผิดเงื่อนไข หรือไม่

ปรับปรุงกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติฯ มีความยืดหยุ่น ว่างให้ปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ และกิจการอุตสาหกรรมที่ทำขึ้นโดยเข้าเป็นทบัตถุติตั้งกล่าวนี้ให้มีผลสืบด้วย

ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรม

เนื่องจากข้อความในพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๘๙ มีเพียง ๒ มาตรา ข้อความบางตอนในพระราชบัญญัติฯ ไม่ชัดเจน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้ออกประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรมฉบับที่ ๒ ฉบับ พงจะสรุปความสำคัญได้ดังนี้ คือ

ก) การให้สิทธิประกัน

- (๑) รัฐบาลจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมมาเป็นของรัฐบาล เป็นเงินชาติ^{๘๔}
- (๒) กิจการอุตสาหกรรมใดที่รัฐทำอยู่แล้ว หากเอกชนคนใดสามารถดำเนินการได้เองเมื่อใด รัฐก็จะเปิดให้เอกชนรับช่วงไปทำต่อไปโดยการขานุญาตให้
- (๓) กิจการอุตสาหกรรมใดที่เอกชนกระทำซึ่งมีคุณภาพดี และปริมาณเพียงพอ รัฐจะไม่เข้าไปแย่งกระทำ

ประกาศของกระทรวง อุตสาหกรรมนี้รับรองอีกว่า การลงทุนไม่ว่าของคนไทย หรือคนต่างชาติใดก็ตามที่ไปกระทำใดโดยเสรี ทั้งนี้รัฐบาลจะไม่เข้าแทรกแซงในการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และไม่ให้สิทธิพิเศษแก่ผู้หนึ่งผู้ใด แม้แต่องค์การของรัฐบาลเองที่ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน หรือประเภทที่คล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ยกเว้นอยู่ ๒ ประการคือ

- ๑. กิจการที่สงวนไว้สำหรับรัฐ ได้แก่ การผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์รวมทั้งกระสุนและวัตถุระเบิด บุหรี่ฉาบแร่ถ่าน การรถไฟ การบินพลเรือนภายในประเทศ
- ๒. กิจการที่ผู้ประกอบการจะต้องทำสัญญากับรัฐบาล ได้แก่ การผลิตสุรา

๘๔ ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรม วันที่ ๒๑ ตุลาคม

๒๔๘๘

๘๕ ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม เรื่อง การส่งเสริมอุตสาหกรรม(ฉบับที่ ๒) วันที่ ๑๓

เมรัย และเบียร์ การขนส่งผู้โดยสาร การไฟฟ้า การประปา การโทรเลข การโทรศัพท์ การสำรวจ และการทำเหมืองแร่และหิน การสำรวจ การผลิต และการกักตุนน้ำมันแร่ การป่าไม้ การธนาคาร การประกันภัยและประกันชีวิต

ข) การส่งเสริมอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับแรกได้ย้ำถึงการส่งเสริมไว้ว่า รัฐบาลจะพิจารณาส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งผู้มีสัญชาติไทยและต่างชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๘๗ ประการใดประการหนึ่งหรือหลายประการดังต่อไปนี้

(ก) ให้งบหรือลดอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมเมื่อเริ่มประกอบกิจการอุตสาหกรรม หรือเมื่อขยายงานขนาดใหญ่

(ข) ให้งบหรือลดภาษีตามประมวลรัษฎากรภายในระยะเวลาจำกัด

(ค) ให้งบหรือลดอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบจำเป็นของสิ่งซื้อจากต่างประเทศในระยะเวลาอันจำกัด

(ง) ให้งบลดอัตราภาษีศุลกากรนอกประเทศ ตลอดจนให้งบหรือลดภาษีศุลกากรขาออกในระยะเวลาจำกัดตามขนาดของกิจการอุตสาหกรรม

(จ) ให้ความคุ้มครองกิจการอุตสาหกรรม โดยให้ห้ามสินค้าชนิดเดียวกันเข้าประเทศ

(ฉ) ให้นำเงินออกไปนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนหรือเป็นผลอันเกิดจากเงินลงทุนที่มาจากต่างประเทศ

(ช) ให้อำนาจมีหรืออยู่ชำนานกิจการอุตสาหกรรมเข้าประเทศโดยออกอัตราควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมือง ในกรณีที่ต้องควบคุมกำหนดจำนวนคนเข้าเมืองของชาตินั้นแล้ว

การให้สิทธิพิเศษดังกล่าวประการใดบางนั้น สุดแล้วแต่การตกลงกันระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับเจ้าของกิจการอุตสาหกรรมที่ขอรับส่งเสริมนั้น

ก) เจตนาใจของการส่งเสริมอุตสาหกรรม

ถึงตั้งกล่าวมาข้างต้น ก็กิจการอุตสาหกรรมที่จะได้รับการส่งเสริมตั้งกล่าวแล้ว จะต้องเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่มีพระราชบัญญัติการระบุประเภท ขนาด และเจตนาใจไว้ ส่วนกิจการใดที่ยังมีได้ประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมระบุว่า "รัฐบาลจะให้การพิจารณาประกาศพระราชกฤษฎีกาการระบุประเภทอุตสาหกรรมและเจตนาใจต่อไปตามลำดับ ผู้ที่ประสงค์จะดำเนินการลงทุน มีโครงการดำเนินการอุตสาหกรรมและเหตุผลที่จะขอให้รัฐบาลดำเนินการให้มีประกาศพระราชกฤษฎีกาการระบุประเภทอุตสาหกรรมใด เพื่อที่จะได้รับความช่วยเหลือส่งเสริม รัฐบาลมีความยินดีที่จะรับพิจารณาด้วยคือ" โครงการและเหตุผลดังกล่าวจะต้องเป็นที่พอใจแก่คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมว่า จะสามารถผลิตผลิตภัณฑ์คุณภาพและราคายั่งยืนสมควร และอาจแข่งขันกับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันของต่างประเทศได้ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมจะได้ออกกำหนดขึ้นเป็นราย ๆ ไป

เป็นที่ยอมรับว่า ประเทศไทยเป็นประเทศแรกในเอเชียอาคเนย์ที่ได้ให้สิทธิพิเศษต่างๆ เพื่อดึงดูดใจผู้ลงทุนทางอุตสาหกรรม โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ประสงค์อันสำคัญเพื่อส่งเสริมเอกชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้มาลงทุนกิจการอุตสาหกรรม โดยรัฐบาลให้หลักประกันและความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

๑. ข้อยกพร่องในการปฏิบัติ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๔๙๙ ไม่ได้ช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมส่วนเอกชนให้ก้าวหน้าเท่าที่ควร ตรงกันข้ามกลับเป็นเครื่องถ่วงความเจริญของกิจการอุตสาหกรรมเอาไว้ ข้อยกพร่องต่าง ๆ พอจะแยกพิจารณาได้ดังนี้

๑๖. Daniel Wolfstone. "Investing in Thailand." Far Eastern Economic Review, Vol. XXXIX No. 4 January 24, 1963 หน้า ๓๔๔

๑๗. Chalermrath Khambanonda. "The Promotion of Industrial Investment in Thailand Since 1958" (Thesis for Master's Degree, Thammasart University, 1962) หน้า ๑๖

๑) ความไม่แน่นอนของพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สิทธิประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยมีได้กำหนดให้แน่นอนลงไป เป็นต้นว่าการลดภาษีตามประมวลรัษฎากรให้ภายในระยะเวลาจำกัด การลดหรือยกอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศในระยะเวลาอันจำกัด หรือการอนุญาตให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศ ตลอดจนให้คงหรือลดภาษีศุลกากรขาออกในระยะเวลาจำกัดตามขนาดของกิจการอุตสาหกรรม เป็นต้น การที่มีได้กำหนดเวลาให้แน่นอนลงไป แต่กลับให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม คล้ายกับว่าทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับดุลพินิจ (Discretion) ของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมในelar ลงมติ ให้สิทธิประโยชน์และสิทธิพิเศษต่าง ๆ แก่ผู้ขอรับการส่งเสริม^{๔๘} แต่ในทางปฏิบัติที่แท้จริงกลับปรากฏว่ากรมการที่ได้รับแต่งตั้งหาได้อำนาจอย่างแท้จริงไม่ เพราะเป็นเพียงที่ปรึกษาคณะรัฐมนตรี ยังไม่มีความเป็นอิสระในการดำเนินงาน และมักจะอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การพิจารณาให้การส่งเสริมต้องเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติทุกรายไป ด้วยเหตุนี้การพิจารณาแล้วจึงล่าช้ามาก เพราะกว่าจะผ่านทางการดำเนินงานแต่ละขั้นไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้นภายในคณะกรรมการเองยังมีความคิดแตกต่างกันในการพิจารณาถึงความกฎหมายบางบทและการพิจารณาในแง่กฎหมายอื่น ๆ เกี่ยวกับความล่าช้าของการพิจารณา คำขอมี้จะเห็นได้จากคำร้องเรียนของผู้ขอรับการส่งเสริมการลงทุนเสมอมา

อีกประการหนึ่งก็คือ เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำให้เกิดความรู้สึกว่า ผู้ซึ่งรับประโยชน์จะถูกดึงโทษมากกว่าจะได้รับความช่วยเหลือ ทั้งนี้เพราะได้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อตกลงกับกระทรวงอุตสาหกรรมอาจต้องเสียค่าปรับหรือมีโทษจำคุกได้

๒) การขาดเจ้าหน้าที่ทำงานประจำ งานส่งเสริมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นงานของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งกรรมการแต่ละท่านล้วนแต่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ มีการระมัดระวังอย่างมากพออยู่แล้ว เช่นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น จึงปฏิบัติงานในฐานะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ไม่เต็มที่ ซ้ำเห็นจริงอีกประการหนึ่งก็คือ คณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายในการปฏิบัติ เป็นส่วนใหญ่ แต่ทางคณะกรรมการขาดเจ้าหน้าที่ประจำที่จะรับช่วงนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ อันทำให้กระบวนการพิจารณาการส่งเสริมอุตสาหกรรมต้องล่าช้าไป เกี่ยวกับเรื่องนี้ หงวนดาการโตเกียวได้กล่าวว่า "คณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมประกอบด้วยรัฐมนตรีและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายคนเป็นที่ปรึกษา ทั้งตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและคณะกรรมการดังกล่าวไม่มีเจ้าหน้าที่สำหรับพิจารณา คำขอว่า ควรจะอนุมัติหรือไม่เพียงใด"

๓) รัฐยังประกอบวิสาหกิจแข่งกับเอกชนอยู่ การที่รัฐบาลยังประกอบรัฐวิสาหกิจอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้เอกชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ลงทุนจากต่างประเทศไม่กล้าเข้ามาลงทุนในประเทศไทย การที่รัฐบาลออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมสงวนกิจการที่รัฐกระทำเป็นการผูกขาด เช่น การผลิตสุรารี การรถไฟ การบินพลเรือนภายในประเทศ รวมทั้งกิจการที่ทำสัญญาให้เอกชนรับไปจัดทำแบบผูกขาดเช่น การผลิตสุรารี เมรับและเบียร์ การทำเหมืองแร่ การกั้นน้ำขึ้นแคว การป่าไม้ เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงเจตนาของรัฐบาลว่ายังต้องการประกอบรัฐวิสาหกิจอยู่ ทำให้บรรยากาศการลงทุน (Investment Climate) ในประเทศต้องเลิ่ไป

เพราะจะไม่มีเอกชนผู้ใดกล้าประกอบวิสาหกิจแข่งกับรัฐ เนื่องจากต้องเสียเปรียบกันนานาประการ

คงจะด้วยเหตุนี้แลที่กล่าว ในระยะ ๔ ปี ๒ เดือนที่ใช้ผ่านมาแล้วนี้ มีผู้ได้รับอนุมัติให้มาลงทุนเพียง ๑๐ ราย (ส่วนมากเป็นกิจการของรัฐ) รวมยอดจำนวนเงินลงทุนเพียง ๕๐,๖๔๘,๕๖๖ บาท

กฎหมายเรื่องการส่งเสริมการลงทุนนี้ เป็นกฎหมายสำหรับจูงใจให้ผู้นิยมมาลงทุน จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความสะดวกและประโยชน์ของผู้มาลงทุนเป็นเรื่องสำคัญ เพราะประเทศต่าง ๆ บัณฑิตหลายประเทศต่างตั้งเงื่อนไขและเสนอให้ประโยชน์ต่าง ๆ แก่ผู้มาลงทุน และพยายามแก้ไขกฎหมายของเขาให้ทันสมัยและเป็นเครื่องจูงใจมาลงทุนอยู่เสมอ

รัฐบาลชุดก่อนมากก็ได้คำนึงถึงเรื่องนี้ และมีความประสงค์ที่จะเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม กฎหมายอันใหม่เพื่อสร้างบรรยากาศการลงทุนให้ดียิ่งขึ้น เมื่อคณะปฏิวัติเข้ามามีอำนาจในการบริหารงานของรัฐบาล ได้มีการแก้ไขปรับปรุงอย่างเป็นทางการ และแสดงออกอย่างชัดเจนถึงนโยบายที่จะกระทำการทุกสิ่งทุกอย่างอย่างสมเหตุสมผล เพื่อส่งเสริมการลงทุนจากเงินทุนของเอกชนทั้งจากของชาติตนเองและต่างชาติ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมประเทศไทย คณะปฏิวัติได้ออกประกาศคณะปฏิวัติขึ้น ๒ ฉบับ คือประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ และ ๔๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนส่วนเอกชนในประเทศ

ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๑

๑. วัตถุประสงค์

มูลเหตุหรือวัตถุประสงค์ในการใช้ประกาศฉบับนี้ ตามประกาศคณะปฏิวัติคือว่า

๔๐. ชลิต์ สิมชูลักษณ์ การส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย บรรยายที่วิทยาลัยแพทยศาสตร์ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๐๒ (พระชนม : คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๒๕๕) หน้า ๔

๔๑. โอสถ โกศิน "บันทึกเรื่องการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม" รัฐสารวิจัย เล่มที่ ๔ ฉบับที่ ๒ เมษายน ๒๕๐๕ หน้า ๒๖๖

๔๒. John A. Loftus. Loftus' Report Thailand, to Ministry of Finance. (Institute of Public Administration, Thammasart University, 1960) หน้า ๔๕

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีบทบัญญัติไม่รัดกุมเพียงพอ ยังเป็นอุปสรรค
แก่การดำเนินงาน เพราะความซ้ำกันในวิธีการ และยังไม่ให้ความสะดวกเพียงพอที่จะชักจูงใจ
ให้เอกชนทั้งคนไทยและคนต่างประเทศมาลงทุนประกอบอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศไทย ประกอบ
กับเห็นสมควรว่าควรมีข้อกำหนดบางประการ เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศ
ให้มีขึ้นโดยรวดเร็ว เพื่อดำเนินการเจริญก้าวหน้ามาสู่ประเทศ

อนึ่ง ไรท์ทอม ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ แม้จะได้มีการแก้ไขในหลักการจากกฎหมาย
เดิมก็จริง แต่เป็นการใช้เพียงชั่วคราวก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติที่จะออกมา เป็นรูปกฎหมาย
เท่านั้น

๑. วิธีดำเนินงานตามวัตถุประสงค์

ประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้เปลี่ยนคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมมาเป็นคณะ
กรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และไกล่เกลี่ยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ให้แก่อุตสาหกรรมส่งเสริม
รวมทั้งได้ให้หลักประกันของรัฐไว้ดังต่อไปนี้ คือ

รัฐบาลได้รับรองสิทธิประกอบการที่เท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะประกอบกิจการจะเป็นบุคคลธรรมดา
คนเดี่ยว นิติบุคคล เป็นคนไทยหรือต่างประเทศก็ตาม ถ้าได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว จะ
ได้รับหลักประกันดังนี้คือ

- (๑) รัฐจะไม่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นใหม่เพื่อแข่งขัน
- (๒) รัฐจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

ก) คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ

ได้ตั้งขึ้นเพื่อรับหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ ดังนั้นคณะกรรมการ
การส่งเสริมอุตสาหกรรมตามกฎหมายเก่าจึงเป็นอันสิ้นสุดลง^๓ สำหรับหน้าที่อันหนึ่งของคณะ
กรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจก็เช่นเดียวกับหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม แต่
แบบแผนทางปฏิบัติแตกต่างไปตรงที่ว่า คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจจะเป็นผู้อนุมัติค่าออร์บ

การลงทุนเอง ซึ่งแต่เดิมคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่ได้รับอนุญาตให้กระทำเช่นนั้น
หลังจากการอนุมัติของคณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจแล้ว ผู้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมจะต้อง
ไปยังกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อลงนามในสัญญาเป็นทางการ

๖) สิทธิประโยชน์ทาง ๓ ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ และฉบับที่ ๔๖

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมโดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ จะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) ให้อยกอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการ
อุตสาหกรรมเมื่อเริ่มประกอบกิจการอุตสาหกรรมหรือเมื่อขยายงานขนาดใหญ่ ทั้งนี้ไม่รวมถึงสิ่ง
ที่ผลิตหรือหาซื้อได้ในประเทศไทย

(๒) ในกรณีที่อยู่ประกอบอุตสาหกรรมเป็นบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในระยะ
เวลาเริ่มกิจการ จะไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ซึ่งได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้น เป็นผล
ผลิตจากงานอุตสาหกรรมนั้นในระยะเวลาดังกล่าวคณะกรรมการตามประกาศนี้จะได้ตกลงกำหนด
ให้ตามความเหมาะสมเป็นราย ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่าสองปีและไม่เกินห้าปี

(๓) อนุญาตให้นำสิทธิอนุญาตให้ส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศได้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็น
เพื่อประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศเท่านั้น

(๔) อนุญาตให้นำเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ ในเมื่อเงิน
นั้นเป็นเงินทุนหรือเป็นผลกำไรอันเกิดจากเงินลงทุนที่มาจากต่างประเทศ ภายหลังจากที่ได้เสียภาษี
อากร ตามกฎหมายแล้ว โภคของอนุมัติตามขงการซึ่งจะไต่พิจารณาอนุมัติด้วยดีที่สุดเท่าที่ภาวะการ
เงินจะอำนวยให้

(๕) อนุญาตให้วางมือและบูรณามาตุกิจการอุตสาหกรรม เข้าประเทศได้แม้ว่าจะ
เกินอัตราที่กำหนดควบคุมจำนวนคนเข้าเมือง ทั้งนี้ตามที่คณะกรรมการตามประกาศนี้จะเห็นสมควร

(๖) ถ้าเป็นบริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนแล้ว

๕๔ เรื่องเดียวกัน หน้า ๔๑

๕๕ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓ ข้อ ๒

ซึ่งตามประมวลกฎหมายที่ดินให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยบุคคลต่าง ๆ นั้น จะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อการอุตสาหกรรมใดก็ตามที่คณะกรรมการตามประกาศนี้จะเห็นสมควร^{๕๖}

สิทธิพิเศษทางประการ นอกจากประโยชน์ที่จะได้รับดังกล่าวข้างต้น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการอาจได้รับสิทธิพิเศษ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นสมควร เฉพาะอุตสาหกรรมนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) งดหรือลดการเก็บภาษีศุลกากรขาเข้าสำหรับวัสดุที่จำเป็นที่จะใช้ในกิจการอุตสาหกรรม และจำต้องสั่งมาจากต่างประเทศ รวมทั้งวัสดุที่เปลี่ยนแปลงไปในการอุตสาหกรรมในกำหนดระยะเวลาอันเหมาะสม ทั้งนี้ไม่ว่าวัสดุที่สามารถหาซื้อได้ในประเทศไทย

(๒) งดหรือลดการเก็บภาษีศุลกากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกนอกประเทศ ในกำหนดระยะเวลาอันเหมาะสม

(๓) ได้รับความคุ้มครองโดยห้ามสินค้าชนิดเดียวกันเข้าประเทศภายในระยะเวลาอันเหมาะสม

(๔) ได้รับความคุ้มครองโดยห้ามสินค้าขาเข้าสำหรับสินค้าชนิดเดียวกันภายในระยะเวลาอันเหมาะสม

(๕) ได้รับความคุ้มครองโดยห้ามการประกอบกิจการชนิดเดียวกันภายในระยะเวลาอันเหมาะสม

ค) วิธีการขอรับการส่งเสริม

คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ เป็นผู้อนุมัติหลักการที่จะส่งเสริมหรือช่วยเหลือแล้วส่งต้นฉบับคำขอมายังกระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการ ซึ่งคำคำขอมูลที่ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมประเภทใดประเภทหนึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ก็จะได้พิจารณากำหนดขนาดและเงื่อนไขขอประกาศส่งเสริมในเมื่อเห็นเป็นการสมควร สำหรับกรณีขอรับการช่วยเหลือที่มุ่งปฏิบัติการหรือประกาศแล้วก็จะส่งมาให้ผู้อำนวยการพิจารณาชั้นอนุกรรมการพิจารณาการช่วยเหลือ

๕๖ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๖

๕๗ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ข้อ ๓

เหลืออุตสาหกรรมของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมพิจารณาและสั่งทำสัญญาให้ความช่วยเหลือได้แล้ว ทางสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงจะแจ้งให้ผู้ขอส่งเสริมทราบ เพื่อกำหนดวันมาทำสัญญาระหว่างรัฐมนตรีกับเจ้าของกิจการนั้น

๓. ขอบกพร่องในการปฏิบัติงาน

เมื่อพิจารณาตามหลักการดังกล่าว ประการของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ เป็นเพียงบทเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อแก้ไขอุปสรรคความล่าช้าบางประการเท่านั้น หากได้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับเดิมบ้างหรือไม่ คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจที่ตั้งขึ้นใหม่ เป็นเพียงผู้พิจารณาคำยื่นขอรับส่งเสริมแต่เพียงหลักการและสภาพการณ์ของอุตสาหกรรมเฉพาะตามคำขอที่ยื่นมาเท่านั้น ส่วนการดำเนินการขั้นสุดท้ายเป็นหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม ถ้าคณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจเป็นผู้พิจารณาหรือทำการตกลงกับผู้ยื่นขอส่งเสริมด้วยตนเอง ผลของความล่าช้าจึงจะได้เร็วกว่านี้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจยังมีอาจแก้ปัญหาของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมแต่เดิมได้ไม่ ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนจึงได้ตั้งขึ้นในเวลาต่อมา เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับข้อบกพร่องของคณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจ

การตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน

จอมพล ถนอมศักดิ์ ชนระริชต์ ซึ่งเป็นหัวหน้ารัฐบาลอยู่ในเวลานั้น ได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนขึ้นตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๒ ได้ตั้งกรรมการจำนวน ๒๗ คน เป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน เป็นคณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ด้วย ในเรื่องคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนนี้ จอมพล ถนอมศักดิ์ ได้กล่าวว่า "... ในบรรดากิจการทั้งหลายที่ได้ร่างขึ้นใหม่

ในสมัยปฏิวัตินี้ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนเป็นสถาบันหนึ่งที่ทำประโยชน์มาก และเป็นสถาบันปฏิวัติอย่างแท้จริง เพราะมีภาระที่จะเปลี่ยนโฉมประเทศจากเกษตรกรรมอย่างเดิมมาเป็นอุตสาหกรรมด้วย^{๔๙}

การตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนขึ้นโดยรัฐบาลก็ด้วยเจตนา ramps จะส่งเสริมและโน้มน้าวการลงทุนของเอกชนให้เข้ามาอยู่ในแผนผังการลงทุนของชาติ ซึ่งนับได้ว่าเป็นนโยบายพัฒนาการที่สำคัญ และกรรมการได้วางหลักเกณฑ์ไว้ว่าจะสนับสนุนการลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ เป็นต้นว่า อุตสาหกรรมเกี่ยวกับจุดปัจจัย อุตสาหกรรมที่จะช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศ อุตสาหกรรมซึ่งจะใช้วัตถุดิบภายในประเทศให้เป็นประโยชน์ และอุตสาหกรรมซึ่งผลผลิตจะส่งไปขายต่างประเทศได้^{๕๐} ในเรื่องอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจและหน้าที่พิจารณาให้การช่วยเหลือส่งเสริม และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่สนใจ ทั้งที่เป็นคนไทยและคนต่างประเทศ ซึ่งจะมาลงทุนสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในประเทศไทย และหาทางศึกษาหาความล่าช้าในพิธีการต่าง ๆ ออกเพื่อให้เกิดความสะดวก และยังให้เกิดความสนใจแก่ผู้ที่จะมาลงทุน^{๕๑}

กล่าวกันโดยแท้จริงแล้ว ถึงแม้จะมีการ เปลี่ยนจากคณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจมาเป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนก็ตาม แต่กรรมวิธีในการปฏิบัติงานยังเป็นแบบเดียวกัน กล่าวคือ หลังจากที่คณะกรรมการได้อนุมัติในรายละเอียดตามคำขอรับการส่งเสริม การพิจารณาเรื่องครั้งสุดท้ายก็ต้องลงเรื่องไปยังกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นสัญญาากับรัฐมนตรีอุตสาหกรรมผู้นั้นเอง

กรรมวิธีในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ พอจะอธิบายได้ดังนี้ หลังจาก

๔๙. สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน รายงานและคำกล่าวเชิญพบฯ นายกรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยแม่ข่ายสำนักงานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน และคำกล่าวตอบของจอมพลถนอม ชนเรวัชร์ นายกรัฐมนตรี วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ (พระนคร : ชนการพิมพ์ ๒๕๐๒) หน้า ๑๐

๕๐. วิชิตวงศ์ ณ ป้อมเพชร์ หลัทธิเศรษฐศาสตร์ (พระนคร : ๒๕๐๒) หน้า ๒๔๗

๕๑. สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน รายงานและคำกล่าวเชิญ...

ได้รับคำขอรับการ ลง เสริมที่ส่งมายังคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหาร จะพิจารณาถึง รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและสภาพการณ์แห่งการลงทุนอุดหนุน หลังจากนั้นคำขอจะนำเข้าสู่คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน เพื่อพิจารณาอนุญาตให้สิทธิและประโยชน์ตามชนิดของอุตสาหกรรม เสร็จแล้วจะนำเข้าสู่คณะรัฐมนตรีเพื่อรับรอง ขั้นสุดท้ายของการเจรจาตกลงระหว่างผู้ขอรับการ ลง เสริมกับรัฐบาลก็คือ การเซ็นสัญญากันที่กระทรวงอุตสาหกรรม ^{๕๒}

ข้อที่น่าสังเกตก็คือ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนผิดแยกไปจากคณะกรรมการสามัญอื่น ๆ เพราะไม่ได้ตั้งขึ้นมาเพื่อพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยทำให้ความเห็นเท่านั้น แต่คณะกรรมการนี้เป็นหน่วยงานบริหารและมีความมั่นคง มีที่ทำงานและคณะทำงานของตนเองอย่างพร้อมมูล เพื่อให้มีการ คำแนะนำ เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และทำหน้าที่เจรจาตกลงกับนักธุรกิจที่ต่างชาติ นักอุตสาหกรรมและนักลงทุนทั้งจากภายในและจากต่างประเทศโดยไม่มี ความเหลื่อมล้ำกัน ^{๕๓} และถึงแม้ว่าคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนจะอยู่ภายใต้อำนาจของนายกรัฐมนตรี แต่ก็ยังไม่มีความวิเศษหน่วยงานให้เฉพาะลงไปเหมือนกับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐบาล ไม่เป็นกรมหรือชั้นกับกรมใด แต่เป็นหน่วยงานพิเศษซึ่งรับผิดชอบก่อนนายกรัฐมนตรี

ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ซึ่งบังคับอยู่เป็นเวลา ๑ ปีกับ ๑๐ เดือน มีผู้ลงทุน ^{๕๔} ราย รวมเงินทุน ๕๙๘,๘๐๘,๐๐๐ บาท ซึ่งนับว่าน้อยมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับความเจริญในต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลก็ได้ย่ำถึงระดับจ้างของการลง เสริมการลงทุนอยู่บ่อยครั้ง ดังเช่นนายกรัฐมนตรีได้ให้สัมภาษณ์แก่นาย Ernest K. Lindley แห่งหนังสือ Newsweek ซึ่งมาอยู่เมืองไทยในขณะอาจารย์บรรยายการสอนที่บัณฑิตวิทยาลัย สปอ. เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๒ ในการตอบปัญหา หน้าได้เน้นถึง

^{๕๒} Chalermrath, หน้า ๔๔

^{๕๓} Board of Investment, Brief Information Concerning Investment in Thailand หน้า ๑๒

^{๕๔} ชล หน้า ๔

การชักชวนและความแน่นอนของรัฐบาลในการส่งเสริมการลงทุนของทุนต่างประเทศ นายกรัฐมนตรีย้ำต่อไปว่า รัฐบาลได้กระทำทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่อยู่ในอำนาจเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างประเทศองค์ของการลงทุนในประเทศไทย ^{๕๕}

คำวิจารณ์โดยถ้อยแท้ ด้วบทกฎหมายเดิมคือพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๘๗ ถ้าสมัยและไม่ก่อประโยชน์เท่าที่ควร ส่วนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ก็เป็นเพียงบทเฉพาะกาลชั่วคราว ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติฉบับดวารฉบับใหม่ขึ้นใช้ อุบลธรรมของการพัฒนาอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๔๘๗ และประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ พอสรุปได้ดังนี้

๑. ระยะเวลาดังกล่าวอาจเป็นขั้นแรกของการกระตุ้นและส่งเสริมผู้ลงทุนทั้งชาวไทยและต่างประเทศให้มาลงทุนทางอุตสาหกรรมภายในประเทศ ผู้ลงทุนยังมีความต้องการที่จะใช้เวลาศึกษาถึงรายละเอียดของโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมของคณะปฏิวัติอยู่

๒. ความล่าช้าของการพิจารณาส่งเสริมอุตสาหกรรม คณะกรรมการที่ปรึกษาเศรษฐกิจเริ่มก็ตั้งปรึกษารายละเอียดกับกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับคำขอส่งเสริมต่าง ๆ การพิจารณาถี่ถี่ช้า เนื่องจากกรรมการแต่ละคนล้วนแต่มีงานประจำที่จะต้องทำอยู่แล้ว จึงไม่สามารถอยู่ตลอดเวลาทั้งหมดเพื่องานด้านนี้ได้ ถึงแม้จะเปลี่ยนมาเป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน ก็ยังประกอบด้วยเจ้าหน้าที่บริหารชั้นสูง ซึ่งมีเวลาน้อยไม่อาจจะพิจารณาปัญหาอันละเอียดอ่อนทางอุตสาหกรรมได้เพียงพอ การจะนัดประชุมได้แต่ละครั้งเป็นไปด้วยความยากลำบาก ไม่ทันกับความฉิวไวทางธุรกิจ ข้อบกพร่องที่สำคัญคือ คณะกรรมการ ฯ ควรมีอำนาจในการเจรจาตกลงและเซ็นสัญญาเองกับผู้ขอรับการส่งเสริม การย้ายมัตของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุน แล้วต้องผ่านมติคณะรัฐมนตรี ขั้นสุดท้ายต้องลงไปยังกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อลงนามนับเป็นการดำเนินการเปลี่ยนแปลง

เวลาอย่างย้ง และไว้ประลัษัฎาพคัวย

๓. ความลำบากในการ คัดคัอกับ เจ้าหน้าทีเพ็ือขอรับลั่งเล็ริม เพราะแต่เค็ม
ไม่มีหนัวยงานถาวร คณะกรรมการทีบรึคษาเพรชฎกัังมีลั่างานอยุ่ที่หอประจุมกองทัพบก
อันเป็นกองบัฎชาการ ของคณะปฏิวัติในขณะนั้น จึงยากทีผู้ลงทุนจะทำการ คัดคัอ หรือขอ
เอกฉารจากกรรมการชुकนี้ ส่วนคณะกรรมการพิจารณารัองการ ลงทุนเม็ือเริ่มคันั้นยััง
ไม่มีลั่านักงานชองตนเอง คัองอาศัยหางานชुकตามลัถานทีคัาง ๆ ของรัฐบาล เช่น ที
คัถนารัสโมลตร ทำเน็ยบรัฐบาลบัาง ลัคคัฒนาการเพรชฎกัถแห่งชาติบัาง เจ้าหน้าทีกั
คัองแบกยัายกันชुक เป็นเหตุให้งานลั่าช้าและไม่ได้รับความลัะคัว^{๔๖}

๔. ยัังไม่มีกฎหมายลั่งเล็ริมการ ลงทุนทีลัมบुरुณแบบพอ พระราชบัญชัฎีลั่ง
เล็ริมชुकถาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๒ กัลั่าลัมยัไม่เหมาะลัมอยัางยััง ส่วนประภาคชอง
คณะปฏิวัติฉบับที ๓๓ กัเป็นเพ็ยงบทบัญชัฎีชั่วคราว เพ็ือรอให้ภานคับัญชัฎีรัางกฎหมาย
ฉบับใหม่ชึ้น ชัอความตามประภาคยัังชาคความแจ่มแจ้งและแน่นอนว่า ชัอจุงใจนั้นม็ือ
เพ็ยงคั และจะอำนวยการให้คัวยวึชัคคั จึงคัวยจะมีการประภาคัใช้กฎหมายทีมีชัอความ
ชัคแจ้ง และยกฐานะชองคณะกรรมการพิจารณารัองการ ลงทุนให้ม็ืออำนาจพอลัมคัว
ในการปฏิบัติการ เล็ยลั่งเล็ริมชुकถาหกรรม

เก็ยกับเร็องนี้ คณะลั่ารวจชองชบาการโลกคัได้เสนอรายงานว่า ลัวยจะ
รัางพระราชบัญชัฎีฉบับใหม่ชึ้น โดยเสนอนะให้ม็ือการ เปล็ยนเปล็งทีลั่าคัฎจากพระราช
บัญชัฎีเค็มมีคังคัอไม่นี

ก. ได้กัาหนดวตัฎประลังคัให้ชัคเจมบั้งชึ้น และแบกประโยชนทีจะให้ไว้คัาง
หาวจากลัคคัถการพิจารณารัองการให้ประโยชน

ข. พระราชบัญชัฎีใหม่ไม่จัากัคัประเลทชुकถาหกรรมทีมีลัทธิชอรับประโยชนไว้
กัถการคัคัคัชชากเก็นกว่าทีกัาเนคไ้แล้ว เป็นคัาชอรับประโยชนคัคัคังลััน

๔๖. ลั่านักงานคณะกรรมการพิจารณารัองการ ลงทุน รายงานและคั่ากลั่าวเช็ย...
หน้า ๔

ก. ได้เปลี่ยนองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้มีจำนวนกรรมการน้อยลง และปฏิบัติงานได้มากขึ้น พร้อมทั้งให้มีอำนาจในการให้ประโยชน์

ง. จัดรถสำหรับพิจารณาขอได้ปรับปรุงให้ดีขึ้น โภชโใช้สำนักงานเลขาธิการวางผังให้เป็นประโยชน์ และวางระเบียบพิจารณาพิจารณาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จ. แก้ไขประโยชน์เสียใหม่

ฉ. บุคลากร "ที่ได้รับการส่งเสริม" ได้รับหลักประกันว่ารัฐจะไม่ทำการแข่งขันด้วย

ช. ส่งไปดำเนินการใหม่ ให้รัฐบาลร่วมในการจัดตั้งอุตสาหกรรมขึ้น จะต้องให้ส่งคณะกรรมการ มีประกอบด้วยรัฐมนตรีตรวจสอบพิจารณาทราบ

เมื่อคณะผู้แทนสหรัฐอเมริกา นำโดยนายบอร์ช บี. ไบท์เชล โฆษกกระทรวงการขยายการลงทุนของเอกชน เพื่อพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศไทย ก็ได้รับงานเกี่ยวกับเรื่อง การขอพระราชทานอนุมัติส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ขึ้น ข้อเสนอบางประการที่น่าสนใจคือ

๑. ให้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบัน คณะกรรมการนี้ได้ปฏิบัติงานตามประกาศของรัฐบาลอยู่แล้ว

๒. ให้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนให้อำนาจและความรับผิดชอบแก่คณะกรรมการลงทุนยิ่งกว่าหน่วยราชการอื่น ๆ เพื่อดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรม เพราะอาจจะยังมีความสับสนแก่ความพยายามที่จะส่งเสริมการลงทุนได้ ถ้ามีข้อพิพาทเกิดขึ้นในระหว่างหน่วยราชการเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

๓. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน หรือกฤษฎีกา ควรจะกำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีเจ้าหน้าที่ประจำ ที่มีความรู้ความชำนาญโดยเฉพาะ ซึ่งจะสามารถปฏิบัติงานอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายงานของ บอร์ช บี. ไบท์เชล ได้เสนอแนะสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างมาก นอกจาก

๓. ประกาศดังกล่าว บังคับเสนอให้มีการปรับปรุงวิธีบริหารให้ง่ายและสะดวกแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมมากขึ้น การปรับปรุงเกี่ยวกับด้านภาษีศุลกากร โดยเฉพาะพิกัดอัตราศุลกากรขาเข้า ควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ การถอนตัวจากวิสาหกิจของรัฐบาล โลกการขยายวิสาหกิจของรัฐให้เอกชนดำเนินการแทน การงดเว้นอากรศุลกากรแก่เครื่องจักรที่เอกชนนำเข้ามาจากต่างประเทศ เพื่อให้ใช้ในการอุตสาหกรรมภายในระยะเวลา ๕ ปี การพิมพ์เอกสารเพื่อเผยแพร่การลงทุน ข้อเสนอต่าง ๆ ของ ไบค์เมด หลายประการให้ถูกนำมารวมไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ ของรัฐบาล

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๓

๑. วัตถุประสงค์

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ได้วางหลักแก้ไขข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติฉบับก่อน ๆ ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์หรือเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ และเพื่อให้คนไทยมีความรู้ความชำนาญในกิจการอุตสาหกรรมต่าง ๆ และโดยที่การจัดให้เป็นไปกวมวัตถุประสงค์นี้เป็นการสมควรที่จะจัดให้มีมาตรการเพื่อให้มีทุนประกอบอุตสาหกรรมที่มาจากต่างประเทศ และโดยที่กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสมและรัดกุม จึงเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการนี้เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติและประกาศฉบับเก่า คือ

- ๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗
- ๒. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ และ
- ๓. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๔๗

๒. วิธีดำเนินงานกวมวัตถุประสงค์

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

กรรม รวมทั้งกำหนดอำนาจและหน้าที่ไว้ด้วย ปึ่งกว่านั้น ยังได้วางวิธีการขอรับการส่งเสริม สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ดังที่จะได้กล่าวต่อไปนี้

ก) คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พระราชบัญญัติฉบับพ.ศ. ๒๕๐๓ ได้จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อ กิจการอุตสาหกรรมขึ้นแทนคณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนตามเดิม โดยมาตรา ๖ บัญญัติว่า "ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประ ชากรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวง เกษตร ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงเศรษฐการ ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสรรพากร และอธิบดีกรมศุลกากร เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง "

เป็นที่น่าสังเกตว่า กรรมการที่เป็นโดยตำแหน่ง จะเป็นกรรมการที่ถอดออกได้ตรงเท่า ที่ไม่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวข้างต้นอยู่ ส่วนกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราว ละ ๒ ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

ในการบริหารงาน นอกจากมีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแล้ว ยังมีคณะกรรมการ อีกอีกคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการบริหาร" ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการส่งเสริม การลงทุนฯ เป็นประธาน และกรรมการบริหารอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน ๔ คน มีหน้าที่ ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ กรรมการบริหารนี้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี เมื่อครบกำหนดอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ข) อำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฯ และกรรมการบริหาร

นอกจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการยังมีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้เพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมไว้แล้วทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ (มาตรา ๕๔)

๒. คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้อธิบายข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ (มาตรา ๕๕)

๓. ให้กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ เข้าไปในสถานที่ของผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็น ในการนี้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมต้องให้ความสะดวกตามสมควร (มาตรา ๕๖) การเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวถ้าไม่เป็นการเร่งด่วนให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอและผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร การขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการบริหารหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามอำนาจในมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ค) วิธีการขอรับการส่งเสริม

กิจการอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายที่อาจได้รับการส่งเสริมนั้น ต้องประกาศเป็นพระราชกฤษฎีกา พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ มิ่งมาตรา ๕ บัญญัติว่า เป็นกิจการอุตสาหกรรมซึ่งอาจรวมถึงการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ประเภทใด ขนาดใด และหรือโดยมีเงื่อนไขข้อใดบางใดจะอยู่ในอาบที่อาจได้รับการส่งเสริมตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง ส่วนกิจการอุตสาหกรรมใด ประเภทใด หรือขนาดใด ต้องห้ามมิให้ประกอบหรือให้ประกอบได้ภายใต้เงื่อนไขข้อใด และหรือระยะเวลาเท่าใดให้ประกาศกำหนดโดยกฎกระทรวงเช่นกัน

เมื่อผู้ใดมีความประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ จะต้องเป็น

คำขอของคณะกรรมการฯ ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้เมื่อคณะกรรมการ
ได้รับคำขอแล้ว และพิจารณาเห็นสมควรให้ผู้นั้นคำขอได้รับการส่งเสริมเพื่อให้ได้รับสิทธิและ
ประโยชน์ตามความในพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ก็ให้ออก
บัตรส่งเสริมให้แกผู้นั้นคำขอ โดยยื่นประธานคณะกรรมการ ฯ เป็นผู้ลงนาม

ถ้าเป็นกรณีผู้นั้นคำขอรับการส่งเสริม ขยายกิจการอุตสาหกรรม บัตรส่งเสริมที่ออก
ให้ ให้จำกัดสิทธิและประโยชน์ที่ผู้นั้นคำขอจะได้รับ เฉพาะในส่วนที่กิจการอุตสาหกรรมที่ขยาย
เท่านั้น

การออกบัตรส่งเสริมนั้น คณะกรรมการฯ อาจกำหนดเงื่อนไขบางประการได้ช่วย
มาตรา ๙ "ในการออกบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระ
ราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับ
การใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ในบัตรส่งเสริมได้"

๖) หลักประกันและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

หลักประกันที่ให้ความพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ใน
ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ส่วนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน เพียงแต่ขยายข้อ
ความออกไปบ้าง สิทธิและประโยชน์นั้น มาตรา ๑๔ ได้ให้ผู้รับการส่งเสริมได้รับดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้นั้นได้รับการส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย หรือ
ห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อ
ประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้แม้ว่าจะเกินกำหนด
ที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายขึ้น

(๒) ได้รับลดเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์
ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรมที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณา
อนุมัติ ทั้งนี้คงไม่เป็นสิ่งที่ยึดถือไว้ภายในประเทศ ซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ยึด

นอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

(๓) ในกรณีที่ได้รับคำสั่งส่งเสริมเป็นนิติบุคคล จะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับผลกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับปีที่มีกำไร ดังนี้จะต้องเสียภาษีในปีแรก และปีต่อไปที่มีกำไรอีกปีหนึ่ง แต่กำหนดเวลาสองปีนี้ต้องอยู่ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันออกบัตรส่งเสริม

ความในวรรคก่อนนี้มีให้ใช้บังคับในกรณีที่ได้รับคำสั่งส่งเสริม ได้รับการส่งเสริม สำหรับการค้าขายกิจการอุตสาหกรรม

(๔) ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้รับคำสั่งส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ หรือเป็นผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินลงทุนนั้น แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่คุ้ยแฉ่งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประมาณไม่มาก จำเป็นต้องส่งเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนี้ได้

(๕) ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เพียงเท่าที่กฎหมายนี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ชาวต่างชาติหรือผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทย เพื่อประโยชน์แก่กิจการอุตสาหกรรมได้ ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาที่อยู่ในประเทศไทยเท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติให้พามาด้วยได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

(๖) จะได้รับอนุญาตเสมอไปให้ส่งผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ผลิตโดยคนนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ ความปลอดภัย หรือเศรษฐกิจของประเทศ

จ) สิทธิและประโยชน์พิเศษ

นอกจากสิทธิและประโยชน์ข้างต้น มาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓

ยังได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ถ้าพิจารณาเห็นสมควร ให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ
ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ในครั้งต่อไปนี้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง
อีกด้วย

(๑) การลงทุนหรือลดภาระภาษีอากรที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิอัตราศุลกากร
สำหรับผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ได้จาก การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายในกำหนดเวลาที่เห็น
สมควร

(๒) การลงทุนหรือลดภาระภาษีอากรที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิอัตราศุลกากร
สำหรับวัสดุเครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้ง โครงสร้าง
สำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงาน เพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม กับสิ่งอุปกรณ์การก่อสร้าง
โรงงานนั้นด้วย ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร เว้นแต่สิ่งที่กล่าวมานั้นจะมีกำเนิดหรือ
ผลิตได้ในประเทศ ซึ่งมีจำนวนเพียงพอแก่ความต้องการ ทั้งนี้ราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับของ
ต่างประเทศ

(๓) การห้ามนำผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้
เข้ามาในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกนอกและ การนำเข้ามาใน
ราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

(๔) การขึ้นอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิอัตราศุลกากร สำหรับ
ผลิตภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตได้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

๓. ผลิตภัณฑ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓

ก) ผลิตภัณฑ์ของพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓

กล่าวโดยทั่วไปแล้ว ส่วนใหญ่ของบทบัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือน
กับกฎหมายเก่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประการของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓ ในด้านสิทธิและผลประโยชน์
ที่ให้แก่ผู้ลงทุนตามบทบัญญัติใหม่ก็ยังเหมือนกับของเดิม แต่แทนที่จะประกอบด้วยกฎหมาย

หลายฉบับกระจัดกระจายไปก็นำบทบัญญัติเหล่านี้มารวมเป็นกฎหมายเพียงฉบับเดียว คือพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๑๓ แทน

พระราชบัญญัติฉบับนี้แตกต่างกับฉบับก่อนตรงที่ว่า เมื่อคณะกรรมการ ๗ มีความเห็นว่า ผู้ขอรับการส่งเสริมควรจะได้รับ การส่งเสริม คณะกรรมการก็จะทำสัญญากับผู้ขอส่งเสริมเอง และบัตรส่งเสริมก็จะออกให้แก่ผู้ขอส่งเสริมหลังจากที่ได้เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมแล้ว ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ สัญญาที่จะเป็นในขั้นสุดท้าย ต้องกระทำกันที่กระทรวงอุตสาหกรรม โดยเสียค่าเงินของเจ้ากระทรวง ดังนั้นการปฏิบัติการที่ชักช้าเสียเวลาจึงได้ลดลงไปบ้าง

ข้อแตกต่างประการอื่น เป็นการทำให้การปฏิบัติการของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนง่ายและสะดวกขึ้น โดยการเปลี่ยนวิธีการจากการออกพระราชกฤษฎีกาให้การส่งเสริมแก่อุตสาหกรรมมาเป็นการออกกฎกระทรวงแทน เพื่อให้สะดวกรวดเร็วกว่า และการให้การส่งเสริมแก่เดิมกระทำกันเป็นสัญญา ให้เปลี่ยนมาให้ "บัตรส่งเสริม" แทน การให้ได้รับความสะดวกในวิธีการติดต่อการส่งเสริมกระทำให้รวดเร็วขึ้น โดยวิธีใช้บัตรส่งเสริม วิธีการนี้อาจถือว่าเป็นวิธีการทำสัญญากว้างเหตุผล ๓ ประการ คือ

- (ก) การกำหนดเงื่อนไขง่ายเข้า
- (ข) ผู้ที่จะมาลงทุนอาจพึงใจมากกว่า

ส่วนการส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๓ ยังได้คลุมถึงอุตสาหกรรมใหม่ที่เพิ่งขึ้นและการขยายกิจการอุตสาหกรรมที่มีอยู่แล้ว โดยสิทธิประโยชน์ให้แตกต่างกันไปบ้าง เช่นผู้ขอรายงาน จะไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นต้น ข้อสังเกตอีกประการก็คือ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๓ รวมถึงประกาศของคณะ

๑๐๑. Chalermrath หน้า ๕๑

๑๐๒. เรื่องเดียวกัน หน้า ๕๔

๑๐๓. ประพันธ์ บอแสงรัตน์ "การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศไทยกับการลงทุนของต่างประเทศ" ไพบรณ : วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หน้า ๑๑

ปฏิวัติวันที่ ๑๓ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติได้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ส่วนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๓ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดการล่าช้าและเป็นการแยกการปฏิบัติ งานระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้เท่าเทียมกัน ทั้งยัง ทำให้นายกรัฐมนตรีสั่งการให้เป็นไปตามนโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข) ข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ในระหว่าง ๑ ปี ๓ เดือนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้จะมีผู้ขอรับส่งเสริม ๕๕ ราย เงินทุน ๖,๙๕๕ ล้านบาท ^{๑๐๓} ผลที่ได้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจทั้งด้านเงินทุนและด้านการผลิต เพราะอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นเป็นอุตสาหกรรมประกอบมากกว่าอุตสาหกรรมที่จะผลิตสินค้าขึ้นเอง อุปสรรคต่าง ๆ พอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. ระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้ควรมากกว่า ๒ ปี ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมหลายชนิดยังไม่มีความรู้สึทธิในระยะ ๒ ปีแรก ดังนั้น การยกเว้นเพียง ๒ ปีจึงไม่มีคุณค่าในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง ทำให้ไม่เป็นส่วนประกอบในการ ถึงจุดใจแก่ผู้ประกอบการใด ^{๑๐๔}

๒. การจัดอุตสาหกรรมออกเป็นกลุ่มตามความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งแต่เดิมตั้งแต่พระราชบัญญัติส่งเสริมอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ จนถึงพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อประกาศอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมไม่ว่าโดยพระราชกฤษฎี กษาหรือกฎกระทรวง ก็ประกาศลดละกันไปทุกประเภท ส่วนสิทธิและประโยชน์ที่สูญเสียแล้วแต่คณะ

^{๑๐๓}. Wolfstone, หน้า ๑๔๔

^{๑๐๔}. Loftus, หน้า ๑๗

กรรมการจะเห็นสมควร ทั้งนี้จึงควรแยกอุตสาหกรรมออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ตามความสำคัญในระบบเศรษฐกิจแทน ส่วนการให้สิทธิและประโยชน์ก็ควรเป็นไปตามลำดับความสำคัญของอุตสาหกรรมตามที่แยกประเภทไว้

๓. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ๗ ควรเป็นผู้ปฏิบัติคำขอรับการส่งเสริมเอง ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อคณะกรรมการเห็นควรอนุมัติให้ส่งเสริมแก่กิจการอุตสาหกรรมรายใดแล้ว ก็ต้องเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจึงจะออกบัตรส่งเสริมให้สิทธิแก่ผู้ขอได้ ช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้การปฏิบัติงานล่าช้ามาก อีกประการหนึ่งคณะรัฐมนตรีก็หาได้มีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องอุตสาหกรรมที่ขอส่งเสริมดีเท่าคณะกรรมการลงทุนไม่ ทั้ง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วางนโยบายว่าควรหรือไม่ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมชนิดใด ซึ่งถ้าคณะรัฐมนตรีมีมติไม่อนุมัติอุตสาหกรรมรายใดไป อาจเป็นผลเสียต่อความจำเป็นทางเศรษฐกิจของประเทศได้

๔. สมาชิกของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และคณะกรรมการบริหารมีมากเกินไป ถึงแม้ว่ากรรมการมากอาจมีเหตุผลพิเศษ เช่น ป้องกันการทุจริตหรือให้ช่วยกันพิจารณาผลประโยชน์ของชาติทุกด้านจริง ๆ ก็ตาม แต่จำนวนของคณะกรรมการดังกล่าวควรลดให้น้อยลง และการแต่งตั้งควรแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ มีกรรมการ ๒ ประเภท คือ กรรมการโดยตำแหน่งซึ่งกำหนดไว้ ๑๓ คน กับอีกประเภทหนึ่งคือ กรรมการที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก โดยไม่จำกัดจำนวน ในประเภทนี้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้ ๓๒ คน จึงรวมเป็นกรรมการทั้งสิ้น ๔๕ คน ส่วนคณะกรรมการบริหารก็ประกอบด้วยประธานคณะกรรมการกับกรรมการบริหารอีก ๔ คน ซึ่งนับว่ามากเกินไป ยิ่งทั้งส่วนใหญ่ของกรรมการเหล่านี้ล้วนเป็นข้าราชการประจำมีตำแหน่งงานและความรับผิดชอบอยู่ที่อื่นอยู่แล้ว การมาเป็นกรรมการของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนและคณะกรรมการบริหารอีกย่อมไม่สามารถปฏิบัติงานด้านส่งเสริมการลงทุนได้เต็มที่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว หลังจากที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ใช้
บังคับอยู่เพียง ๑ ปี ๓ เดือนก็ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ พ.ศ. ๒๕๐๕
ที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายนี้หลายครั้งหลายหนในระยะเวลาอันสั้น ก็เพราะความริเริ่มใจของรัฐบาล
ที่จะเร่งให้มีอุตสาหกรรมเกิดขึ้นทันกับความต้องการของประเทศ มีวิธีการมาตรการใดที่ดีที่จะชัก
จูงให้นายทุนทั้งที่เป็นไทยและเป็นชาวต่างประเทศมาลงทุนในประเทศได้เร็ว ก็แก้ไขกฎหมาย
ให้นำวิธีการนั้น ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์^{๑๐๕}

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕

๑. วัตถุประสงค์

เพื่อปรับปรุงให้การลงทุนดำเนินไปเหมาะสมกว่าเดิม อันจะเป็นทางชักจูงให้มีการ
ลงทุนประกอบกิจการอุตสาหกรรมมากขึ้น คณะกรรมการจึงได้จัดร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
ลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ เพื่อใช้แทนฉบับปัจจุบัน พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕
มีวัตถุประสงค์ ๒ ประการคือ

- ๑. เพื่อให้สิทธิและประโยชน์แก่ผู้ที่จะมาลงทุนมากขึ้น
- ๒. เพื่อแก้ไขวิธีปฏิบัติกิจการตามกฎหมายให้เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น^{๑๐๖}

การที่รัฐบาลมีเจตจำนงที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมส่วนเอกชน บ่อมจะต้องกำหนดแผน
การลงทุนขึ้นก่อน แผนการลงทุนแสดงถึงการตัดสินใจที่จะใช้ทรัพยากรด้านทุนที่มีอยู่จำกัดอย่าง
ไรให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เป้าหมายประการแรกก็คือสิ่งที่การลงทุนมุ่งให้บรรลุผล ซึ่งได้แก่
อัตราความเจริญทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะกำหนดไว้ตามที่เห็นเหมาะสม สิ่งในการวางแผนนี้จะต้อง
ต้องใช้เวลาอีกอย่างมากเพื่อประสานและกำหนดช่วงเวลาในส่วนต่าง ๆ ของแผนให้เหมาะสม^{๑๐๗}

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ มีผู้กล่าวว่า "จากคุณค่าของพระราช

๑๐๕. บุษย์ เจริญไชย "นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรม" หนังสือพิมพ์หอการค้าไทย ปีที่
๑๗ ฉบับที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๖ หน้า ๑๒
๑๐๖. Wolfstone, หน้า ๑๔๘
๑๐๗. Galbraith, หน้า ๕๗

บัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ มีประกาศใช้ในเดือนกุมภาพันธ์ ทำให้ประเทศไทยมีกฎหมายซึ่งดึงดูดความสนใจจากผู้ลงทุนชาวต่างประเทศได้มากที่สุดในเอเชียอาคเนย์ พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้เป็นฉบับที่ ๕ ที่ประกาศใช้บังคับแก่ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ และนับขอมติว่า เป็นการเพิ่มจำนวนของการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศนี้^{๑๐๘}

ในคำจำกัดความของคำว่า "กิจการอุตสาหกรรม" ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ ก็ถึงของเดิมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ เอาไว้ เพียงแต่เปลี่ยนแปลงคำให้กระชับยิ่งขึ้น มาตรา ๔ "กิจการอุตสาหกรรม" หมายความว่า การอุตสาหกรรม การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การประมง การขนส่ง และการจัดให้ความสะดวกหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือในประกาศของคณะกรรมการออกตามความในมาตรา ๕^{๑๐๙}

๓. วิธีดำเนินการตามวัตถุประสงค์

พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้วางหลักวิธีดำเนินการไว้คล้ายคลึงกับพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ จะผิดกันไปบ้างก็ตรงรายละเอียดเพิ่มเติม ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ก) คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

ดังที่ได้เห็นความบกพร่องของการที่คณะกรรมการเป็นจำนวนมากตามพระราชบัญญัติฉบับเก่า ดังนั้นพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงได้แก้ไขข้อบกพร่องเอาไว้โดยลดจำนวนคณะกรรมการลง มาตรา ๒ กำหนดว่าให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมมีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

๑๐๘. Paul-Sithi Annuai, "Investment Law Simplified". Far Eastern Economic Review Vol. XXXVI No. I April 5, 1962 หน้า ๑๓

๑๐๙. มาตรา ๕ คือการกำหนดกิจการอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมออกเป็นประเภท ก.ข.ค. ตามลำดับความสำคัญต่อเศรษฐกิจ

คณะรัฐมนตรีจะแต่งตั้งบุคคลอื่นอีกไม่เกิน ๗ คน ให้เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการก็ได้ โดยที่กรรมการหรือที่ปรึกษาคณะกรรมการจะอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๓ ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

ส่วนคณะกรรมการบริหารก็เช่นกัน ได้ลดจำนวนลงมาก กรรมการบริหารซึ่งแต่เดิม มี ๘ คนทั้งประธานลดลงมาเหลือ ๗ คน โดยมาตรา ๑๑ "ให้มีคณะกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ประกอบด้วยประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม เป็นประธานและบุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน ๖ คน เป็นกรรมการมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และปฏิบัติงานธุรการอื่น ๆ คณะกรรมการบริหารอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๓ ปีเช่นกัน

นอกจากคณะกรรมการ ๓ ชุดดังกล่าว คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารอาจตั้งอนุกรรมการ เพื่อให้พิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

ในกั้นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการที่ได้กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน ฉบับใหม่ก็ยังคงรักษาข้อความเดิม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ ไว้

ข) วิธีการขอรับส่งเสริม

ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบและวิธีการตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรให้ผู้นั้นคำขอเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมก็ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นคำขอโดยบัตรส่งเสริมให้ประธานกรรมการ เป็นผู้ลงนาม

ส่วนในกรณีออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นคำขอซึ่งขอขยายกิจการอุตสาหกรรม สิทธิและประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้นั้นคำขอ ให้จำกัดเฉพาะในส่วนกิจการอุตสาหกรรมที่ขอขยายเท่านั้น(มาตรา ๑๖)

ในการออกบัตรส่งเสริมเพื่อใหญ่ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราช

บัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้มีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับการ
ใช้สิทธิและประโยชน์นั้นไว้ใหม่ครั้ง ส่งเสริมได้ (มาตรา ๕๗)

การแก้ไขในวิธีการข้างต้น ช่นนำความรวบรวมนำมาให้แก่ผู้มาลงทุนเป็นอย่างมาก คือ
เมื่อกรรมการพิจารณาเห็นสมควรอนุมัติ ผู้ได้รับการส่งเสริมย่อมได้รับความแน่ใจว่าจะคงได้
รับบัตรส่งเสริมโดยมิชักช้า แต่ทว่าความมั่นคงกฎหมายเก่าแล้ว ผู้ส่งเสริมต้องรอการอนุมัติ
ของคณะกรรมการอีกชั้นหนึ่ง และคณะกรรมการย่อมตรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะยับยั้ง ไม่อนุมัติเสียก็ได้
นับว่ากฎหมายใหม่มีผลเท่ากับคณะกรรมการมอบอำนาจโดยเกิดชาติในกิจการ เรื่องนี้ให้แก่คณะกรรมการ
๑๑๐

ก) หลักประกันและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

การให้หลักประกันที่รัฐให้กับผู้ขอรับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕
เหมือนกับ พ.ศ. ๒๕๐๓ ทุกประการ คือ รัฐจะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับ
ผู้ได้รับการส่งเสริม และจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

ส่วนในเรื่องสิทธิประโยชน์นั้น กฎหมายได้แบ่งกิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับ
การส่งเสริมออกเป็น ๓ จำพวกก่อน แล้วจึงกำหนดสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับความ
สำคัญ ทั้งนี้โดยถือหลักที่ต้องให้ประโยชน์อย่างมากแก่อุตสาหกรรมที่มีความจำเป็นในอันกับแรก
ก่อน และให้ประโยชน์น้อยลงแก่อุตสาหกรรมชั้นรองลงมาซึ่งจะได้พิจารณาให้ลดลงไปตามฐานะ
๑๑๑

กิจการอุตสาหกรรมที่อาจได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ แบ่ง
เป็น ๓ จำพวก คือ

(๑) กิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้แก่กิจการอุตสาหกรรมที่สำคัญและจำเป็น

๑๑๐. โอสถ โกสิน "บันทึกเรื่องการแก้ไขกฎหมาย..." หน้า ๕๗

๑๑๑. Walinsky หน้า ๑๕๖

แก่การเศรษฐกิจของประเทศตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวง ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(๒) กิจกรรมอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้แก่กิจกรรมอุตสาหกรรมที่สำคัญและจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศในอันดับรองจากกิจกรรมอุตสาหกรรมจำพวก ก. ตามที่ระบุประเภทและขนาดในกฎกระทรวงซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

(๓) กิจกรรมอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้แก่กิจกรรมอุตสาหกรรมอื่นนอกจากกิจกรรมอุตสาหกรรมจำพวก ก. และกิจกรรมอุตสาหกรรมจำพวก ข. ตามที่ระบุประเภทและขนาดในประกาศของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี ซึ่งอาจกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้ (มาตรา ๘)

การที่เรากำหนดว่าอุตสาหกรรมใดควรจัดอยู่ในประเภทส่งเสริมหรือไม่นั้น ก็อาศัยจากตัวเศรษฐกิจสินค้านำเข้า หากเห็นว่าสินค้าใดที่เราสั่งเข้ามาเยอะและสินค้านั้นเราควรผลิตหรือประกอบขึ้นได้เอง เพื่อสงวนเงินตราต่างประเทศ เราก็จัดให้เป็นอุตสาหกรรมส่งเสริม หรือหากเห็นว่าสินค้าใดที่จะผลิตได้จากวัตถุดิบที่เรามีอยู่ภายในประเทศ เราก็จัดให้เป็นอุตสาหกรรมประเภทส่งเสริมด้วย

อุตสาหกรรมจำพวก ก. ประเภทที่สำคัญ ๆ มีเช่น อุตสาหกรรมรถถัง เหนือ เครื่องบิน เครื่องบินรบ อุตสาหกรรมผลิตจักรยาน จักรยานยนต์ ยางนอกยางในยานยนต์ ชิ้นอะไหล่ยานยนต์ น้ำมันหวาน เป็นต้น

อุตสาหกรรมจำพวก ข. ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ยลิตหรือประกอบรถบรรทุกชนิดหนึ่งและรถบรรทุก จักรเย็บผ้า กระจก อุปกรณ์ไฟฟ้า อาหารกระป๋อง เป็นต้น

อุตสาหกรรมจำพวก ค. ที่สำคัญ ๆ เช่น ผลิตน้ำมันแรกลีบ ยลิตและหรือแคงแร้วต่าง ๆ

๑๑๒. หัว ขุณยเกตุ "ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อกิจกรรม อุตสาหกรรม" ข่าวพาณิชย มีปีที่พิเศษที่ระลึกในโอกาสคล้ายวันสถาปนากระทรวงเศรษฐกิจ - ๖ สิงหาคม ๒๕๐๕

แปรรูปเหล็กกล้า อลูมิเนียมหรือประกอบเครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ ปั่นค้าย หอผ้า อุตสาหกรรมโรงแรม
ศึกษาแผนปัจจุบัน เป็นต้น

ง) สิทธิและประโยชน์ที่ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริม มีดังนี้

๑. การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน ในกรณีที่ได้รับส่งเสริมเป็นบริษัทจำกัดจดทะเบียนในประเทศไทย หรือห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตหรือถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร ทั้งนี้แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

๒. การยกเว้นอากรขาเข้า ได้รับยกเว้นการเสียอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูปซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมและอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้นหรือไม่ก็ได้ แต่ทั้งนี้คงไม่เป็นสิ่งที่พึงคิดได้ภายในประเทศซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่ผลิตนอกประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

๓. การยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือและเครื่องใช้ที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโครงโรงงานสำเร็จรูป ซึ่งนำมาติดตั้งเป็นโรงงานเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม และอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย ตามที่คณะกรรมการได้พิจารณาอนุมัติ ซึ่งอาจกำหนดวิธีการและเงื่อนไขประกอบการอนุมัตินั้นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการ ห้างหุ้นส่วนหรือผู้นำเข้า

๔. การยกเว้นภาษีเงินได้ ในกรณีที่ได้รับส่งเสริมเป็นนิติบุคคลให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม มีกำหนด

ห้ามระยะเวลาบัญชีการเสีภาษีเงินได้กรมประมวลรัษฎากร ทั้งนี้นับแต่ระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือมีรายได้

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริมสำหรับการขยายกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งหมายความว่าโรงงานหนึ่งตั้งอยู่ก่อนแล้ว ขอส่งเสริมเพื่อขยายกิจการอุตสาหกรรมจะไม่ได้ประโยชน์จากข้อนี้

๕. การส่งเงินออกนอกประเทศ ให้นำหรือส่งเงินออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินลงทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเข้ามาจากต่างประเทศ เงินกู้ต่างประเทศ ผดท่าไรที่เกิดจากเงินทุนนั้น คอกบับเงินกู้ต่างประเทศหรือเป็นเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริม มีข้อผูกพันตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริม แต่ทั้งนี้ถ้าในระยะเวลาที่ผู้ลงทุนตั้งการจ่ายเงินตราต่างประเทศต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะงดหรือจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกประเทศเป็นการชั่วคราว เพื่อผลถึงกล่าวนี้ก็ได้

๖. การนำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเข้าประเทศ ภายใต้มงคับกมกำหนดว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่กฎหมายมีบัญญัติไว้เป็นบางส่วน ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นคนต่างดาวเข้ามาในประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมได้กมจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในประเทศเท่าที่คณะกรรมการเห็นสมควร รวมตลอดถึงคู่สมรสและบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว มีงคณะกรรมการอนุมัติ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองตามที่บัญญัติไว้ในกมหม่าบว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือไม่

๓. การส่งผลิตภัณฑ์ออกนอกราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตสมอบไปให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ความปลอดภัย หรือเศรษฐกิจของประเทศ (มาตรา ๑๘)

๔. การรณวณหรือลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าแก่วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็น ผู้ได้รับการส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจะได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าที่เรียกเก็บตามกำหนดว่าควรมีที่คลังศุลกากร และได้รับการยกเว้นหรือลดภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็น ที่ตั้งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรม เป็นปริมาณที่จะพึงใช้ในการผลิตหรือประกอบเป็นเวลา ๕ ปี ตามที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนด แก่วัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็นนั้นต้องไม่เป็นสิ่งที่ผลิตหรือมีกำเนิดภายในประเทศ และซึ่งมีราคาและคุณภาพใกล้เคียงกับชนิดที่จะนำเข้ามาจากต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจำหน่ายใช้ได้ การรณวณหรือการลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าตามข้อมนี้มีอัตราดังต่อไปนี้คือ

(ก) ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. ได้รับการรณวณไม่ต้องเสียทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้า

(ข) ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ข. ได้รับการลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าตามแนบชั้นนี้ลงครึ่งหนึ่งสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็น

(ค) ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ได้รับการลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นไม่เกิน ๑ ใน ๓ ตามที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

สิทธิและประโยชน์พิเศษ นอกจากสิทธิและประโยชน์ข้างต้น ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษต่อไปนี้โดยบางส่วน หรือหลายอย่างอีกด้วย

(๑) การนำวัสดุดิบและผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผู้ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบไว้เข้ามาในราชอาณาจักร ตามที่คณะกรรมการควบคุมการส่งออก และการนำเข้าในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าบางอย่างภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการจะพิจารณาเห็นสมควร

(๒) การขึ้นอาคารขาเข้าที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากรสำหรับ
ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์อื่น คำนวณกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลา
เวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(๓) การงคหรือลดอากรขาออกที่เรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร
สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์อื่นผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้ภายในกำหนดระยะเวลาที่
คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

(๔) การงคหรือลดภาษีการค้าในกรณีที่ได้รับส่งเสริมเป็นผู้ส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์
หรือผลิตภัณฑ์อื่นเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร (มาตรา ๔๓)

จ) เงื่อนไขพิเศษบางประการของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับ ผู้ที่ได้รับ
การส่งเสริมประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และจำพวก ข. ที่เริ่มประกอบขึ้นใหม่จะไม่
ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๐ และ ๒๑ คือเรื่องการยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าและ
ภาษีการกสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นลงกึ่งหนึ่ง และให้ถือว่ากิจการอุตสาหกรรมที่เริ่มประ
กอบขึ้นใหม่นั้น เป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. แทนคือได้รับการลดลงเพียงไม่เกิน ๑ ใน ๓
แทนสิทธิที่ได้รับยกเว้นของประเภท ก. และลดลงกึ่งหนึ่งของประเภท ข. ตามที่ใช้บัญชี
บัญชีอุตสาหกรรมนี้ไว้เพื่อเร่งผู้ลงทุนให้รับมาลงทุนในกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. และ ข. ซึ่ง
เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นแก่ประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งคล้ายกับว่าถ้ามีลงทุน
เร็ว สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จะยังได้รับมากอยู่ แต่หากสิ้นใจเสียใจถึงไว้ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ
ที่ควรไ้จะลดน้อยลงไป บทบัญญัติเฉพาะมาตรานี้ มองในแง่การเร่งการลงทุนก็นับว่ามีผล
แต่เมื่อมองอีกด้านหนึ่ง เป็นจุดบกพร่องแก่การส่งเสริมบรรยากาศของการลงทุนอยู่มาก ซึ่งจะนำ
ไปกล่าวถึงรายละเอียดในตอนต่อไป

ส่วนผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมนี้ พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕

ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะเป็นจำพวก ก. ข. หรือ ค. แล้วแต่กฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการ แต่หากกิจการอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมอยู่นั้น ไม่เป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวกใดจำพวกหนึ่งที่กำหนดขึ้น ให้ถือว่าเป็นกิจการอุตสาหกรรมนั้นเป็นกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ค. ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งสิทธิหรือประโยชน์ที่ได้รับอยู่ก่อน ทรงให้ได้รับสิทธิและประโยชน์นั้นต่อไปตามเงื่อนไข และเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์นั้น ๆ

๓. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ และฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ มีส่วนที่เหมือนและต่างกับกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๓ อยู่หลายประการ

ในส่วนที่เหมือนกัน ได้แก่

(๑) หลักประกันของรัฐบาลที่จะไม่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่แข่งขันกับอุตสาหกรรมของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม และจะไม่โอนกิจการอุตสาหกรรมของเอกชนมาเป็นของรัฐ

(๒) ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลในประเทศไทย ให้ได้รับอนุญาตต่อกรรมสิทธิที่ดินที่คณะกรรมการเห็นสมควร

(๓) อนุญาตให้นำช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทย รวมตลอดถึงบุตรหรือบุตรซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลนั้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกินอัตราจำนวนคนเข้าเมืองหรือไม่

(๔) อนุญาตให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้ออกนอกราชอาณาจักร

(๕) สิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมอาจได้รับความที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร คือ

การพิจารณาเห็นสมควร คือ

- (ก) ห้ามนายสิทธิบัตรและลิขสิทธิ์ใด ๆ หนึ่งเกี่ยวกับผู้ได้รับการส่งเสริมสิทธิ
อยู่เข้ามาในราชอาณาจักร
- (ข) ขึ้นอากรขาเข้าสำหรับลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์ใด ๆ หนึ่งเกี่ยวกับผู้ได้รับการ
ส่งเสริมสิทธิอยู่
- (ค) งดหรือลดอากรขาออกสำหรับลิขสิทธิ์หรือลิขสิทธิ์ใด ๆ หนึ่งเกี่ยวกับผู้ได้รับการส่งเสริม
สิทธิได้และของการส่งออก

ในค่านความแตกต่างกันนี้ เป็นไปในทางให้สิทธิและความสะดวกแก่ผู้รับการส่งเสริม
มากขึ้น พอดีสรุปความไ้ดังนี้

๑. แบ่งกิจการอุตสาหกรรมออกเป็นประเภท ๆ ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๔

มีการแบ่งกิจการอุตสาหกรรมออกเป็น ๓ ประเภทคือ ก. ข. และ ค. ตามลำดับความสำคัญ
และความจำเป็นแก่การเศรษฐกิจของประเทศ กำหนดให้สิทธิและประโยชน์แตกต่างกับตามลำดับ
ความสำคัญอีกด้วย ซึ่งความกลุ่หมานเก่าไม่มีการแยกประเภทเช่นนี้ แต่ประกาศส่งเสริมละกัน
ไปหมดทุกประเภท

๒. การกำหนดประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ตามพระราชบัญญัติ

พ.ศ. ๒๕๐๓ การกำหนดประเภทขนาดและเงื่อนไขของอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมต้อง
กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่เพียงอย่างเดียว แต่ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ อุตสาหกรรม
ประเภท ก. และ ข. เท่านั้นที่คงกำหนดโดยกฎกระทรวง ส่วนประเภท ค. ให้ทำ
เป็นประกาศของคณะกรรมการ โดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี เท่านั้น ทำให้เกิดความ
สะดวกเร็วขึ้น เพราะการให้อำนาจคณะกรรมการออกประกาศโดยความเห็นชอบของ
นายกรัฐมนตรี คณะกรรมการก็เพียงแต่เสนอขออนุมัตินายกรัฐมนตรี แล้วออกเป็นประกาศได้
ทันที ต่างกับการออกกฎกระทรวงซึ่งต้องผ่านมติของคณะรัฐมนตรี และผ่านพิธีการของคณะ
กรรมการกฤษฎีกา ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลานาน

๓. การลดจำนวนคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ มีคณะกรรมการตามที่กำหนดถึง ๔๔ คน และกรรมการบริหารถึง ๕ คน ซึ่งเลือกจากกรรมการนั่นเอง แต่พระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ลดจำนวนคณะกรรมการลงเหลือเพียงไม่เกิน ๑๕ คน และมีที่ปรึกษาได้อีกไม่เกิน ๗ คนเท่านั้น ส่วนกรรมการบริหารลดจำนวนลงเหลือ ๗ คน โดยแบ่งคัมจากบุคคลอื่นอีก ๒ คน รวมกับประธานกรรมการ

๔. การให้สิทธิแก่ผู้มาลงทุนเพิ่มมากขึ้น พอแบ่งเป็นหัวข้อได้ดังนี้

(๑) อาคารเช่าสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์และโรงงาน ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับการยกเว้นอาคารเช่าเข้าแก่เฉพาะเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ของโรงงานที่สั่งจากต่างประเทศเท่านั้น ส่วนในเรื่องวัสดุ เครื่องมือและเครื่องใช้กับโรงโรงงานสำเร็จรูปกับอุปกรณ์ในการก่อสร้างโรงงาน จะได้อลดหรืองดอาคารเช่าด้วยหรือไม่ สุดแล้วแต่ดุลยพินิจของคณะกรรมการ แต่กรมพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ระบุไว้โดยชัดเจนว่า ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับการยกเว้นอาคารเช่าสำหรับสิ่งเหล่านี้ทุกชนิด

(๒) ภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์และโรงงาน พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ มิได้ระบุการยกเว้นภาษีการค้าสำหรับสินค้าที่ส่งเข้ามา กรมพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงได้ระบุไว้โดยชัดแจ้งว่า ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการงดเว้นการเสียภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจการอุตสาหกรรม เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นซึ่งใช้ในกิจการอุตสาหกรรม รวมทั้งโรง โรงงานสำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงาน และอุปกรณ์การก่อสร้างโรงงานนั้นด้วย

(๓) ภาษีการค้าในการส่งสินค้าออก พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ มิได้ระบุให้เป็นการยกเว้นภาษีการค้าสำหรับสินค้าที่ส่งออก แต่พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ยอมให้สิทธินี้ไว้คือ ให้คณะกรรมการมีอำนาจที่จะพิจารณาให้งดหรือลดภาษีการค้า ในกรณีที่ได้รับส่งเสริมเป็นผู้ส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผู้ผลิตภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ

เห็นสมควร

(๔) ขบับระยะเวลาการงดเว้นภาษีเงินได้ แต่เดิมผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับ การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผลกำไรที่ได้จากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมเพื่อ ๒ ปี พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ขยายเวลาออกไปเป็น ๕ ปี และขบับกำหนดการเริ่มนับเวลา การงดเว้นภาษีเงินได้ให้เป็นประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมยิ่งขึ้น ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ ให้ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับปีที่กำไรอันจะต้องเสียภาษีในปีแรกและปีต่อไปที่กำไรอีก ๑ ปี แต่กำหนดเวลา ๒ ปีนี้ต้องอยู่ภายในเวลา ๕ ปีนับแต่วันออกบัตรส่งเสริม พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้กำหนดวิธีการขึ้นใหม่โดยให้ยกเว้นภาษีเงินได้มีกำหนด ๕ รอบระยะเวลาบัญชี การเสียภาษีเงินได้สามารถประมวลรัษฎากร โดยนับแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตผล หรือมีรายได้ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้การเริ่มนับระยะเวลาการงดเว้นภาษีเงินได้มี ความแน่นอน และเป็นประโยชน์แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมกว่าพระราชบัญญัติฉบับเดิม

(๕) การส่งเงินตราออกนอกประเทศ ตามกฎหมายเดิม การนำหรือส่งเงิน ตราออกนอกประเทศเป็นเงินตราต่างประเทศจะทำได้เพียงเมื่อเงินนั้นเป็น เงินทุนที่ผู้ได้รับการ ส่งเสริมนำมาจากต่างประเทศ หรือเป็นผลกำไรซึ่งเกิดจากเงินทุนนั้น พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ขยายสิทธิให้กว้างขวางออกไป กล่าวคือ นอกจากเงินลงทุนหรือผลกำไรตามกฎหมายเดิมแล้ว ยังให้รวมถึงเงินในประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ที่สามารถส่งออกนอกประเทศได้ คือ เงินกู้ต่างประเทศ กองเก็บเงินกู้ต่างประเทศ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิบริการ ก่อสร้าง ฯ ในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมของผู้ได้รับการส่งเสริมด้วย

(๖) การงดอากรขาเข้าและภาษีอากร ค่าแก่วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นที่ต้องนำมา จากต่างประเทศ ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นจะต้องใช้ในกิจการ อุตสาหกรรม จะได้รับการงดเว้นอากรขาเข้าหรือไม่เพียงใด และเป็นเวลานานเท่าใด ขึ้นอยู่ กับดุลยพินิจของคณะกรรมการและไม่มีกำหนดวันภาษีอากรค่าให้ ส่วนพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕

กำหนดให้อุตสาหกรรมประเภท ก. ได้รับการยกเว้นจากอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นโดยสิ้นเชิง ส่วนประเภท ข. ได้รับการลดครึ่งหนึ่ง ประเภท ค. ไม่เกิน ๑ ใน ๓ แต่ทั้งนี้ การให้สิทธิแก่ประเภท ค. จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

๕. วิธีการออกบัตรส่งเสริม ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๓ เมื่อคณะกรรมการเห็นควรอนุมัติให้การส่งเสริมแก่กิจการอุตสาหกรรมรายใด ต้องเสนออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะยับยั้งไม่อนุมัติเสียก็ได้ เมื่อได้รับอนุมัติคณะกรรมการจึงจะออกบัตรส่งเสริมให้สิทธิแก่ผู้ขอได้ พระราชบัญญัติฉบับใหม่ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้เปลี่ยนวิธีการเพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วกว่าเดิม โดยเมื่อคณะกรรมการเห็นควรอนุมัติให้ผู้อยากได้รับการส่งเสริมแล้ว ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสามารถออกบัตรส่งเสริมได้ทันที โดยไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเหมือนเดิม

พิจารณาเปรียบเทียบถึงกฎหมายส่งเสริมการลงทุนทั้งหมดที่มีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ จนถึงพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ พบจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ให้สิทธิพิเศษและผลประโยชน์แก่ผู้ลงทุนมากกว่าเท่าที่เคยมีมา และเปลี่ยนแปลงวิธีพิจารณาทางกฎหมายที่ให้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนและลดความยุ่งยากลง พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ บางทีอาจจะอ้างได้ว่าเป็นที่ดึงดูดใจที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งผู้ลงทุนต่างประเทศ กิจการอุตสาหกรรมได้รับการพิจารณาว่ามีความจำเป็นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง

พิจารณาจากสถิติส่งเสริมการลงทุนจนถึงปัจจุบัน จะเห็นว่าปรากฏการณ์ที่เป็นไปยังไม่ทำให้เกิดการลงทุนใหม่ ๆ มีปริมาณมากพอสมควรจนสามารถไม่ กิจการที่เกิดขึ้นใหม่นี้มักจะเป็นกิจการที่ไม่ค่อยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากนัก และมักเป็นโรงงานประกอบ

๑๑๓. Checchi and Company. A Program to Strengthen the Board of Investment in Thailand (Bangkok: Thai-American Audiovisual Service, 1965) หน้า ๗
๑๑๔. Andrew Nathan "Investing in Thailand" Far Eastern Economic Review Vol. XLIV No. 8 May 21, 1964 หน้า ๑๓๖

สถิติประจำปีงบประมาณ ๑๓ เม.ย. ๒๕๐๓ - ๒๔ ก.พ. ๒๕๐๔

รายการ	๒๕๐๒	๒๕๐๓	๒๕๐๔	๒๕๐๕	๒๕๐๖	๒๕๐๗	๒๕๐๘	๒๕๐๙	รวม
๑. บริษัทที่ได้รับอนุมัติแล้ว (ราย)	๕๔	๕๔	๖๖	๖๕	๕๒	๖๕	๖๓	๑๔	๕๖๕
๒. บริษัททำสัญญาและรับบัตรแล้ว (ราย)	๒๓	๔๐	๓๕	๔๓	๖๖	๖๓	๖๐	๑	๓๓๕
แยกรายการต่าง ๆ ดังนี้ :-									
ก.-บริษัทคนไทย (ราย)	๕	๑๔	๒๓	๑๓	๒๓	๑๔	๒๓	๑	๑๓๖
-บริษัทคนต่างชาติ (ราย)	๒	๒	๑	๓	๕	๒	-	-	๑๕
-บริษัทรวมทุน (ราย)	๑๒	๒๐	๑๕	๒๓	๓๕	๑๓	๓๓	-	๑๕๕
ข.-บริษัทวิเทศ (ราย)	๑๖	๒๕	๒๓	๓๐	๕๐	๕๓	๕๑	๑	๒๕๓
-บริษัทขยายงาน (ราย)	๗	๑๕	๑๒	๑๓	๑๖	๒๐	๕	-	๕๖
ค.-อุตสาหกรรมจำพวก ก. (ราย)	๑	๒	๒	๕	๒๑	๑๕	๑๓	-	๖๓
-อุตสาหกรรมจำพวก จ. (ราย)	-	๓	๑	๑๐	๓	๖	-	-	๒๓
-อุตสาหกรรมจำพวก ก. (ราย)	๒๒	๓๕	๓๖	๒๔	๕๒	๕๒	๕๓	๑	๒๕๓
ง.ทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น (ล้านบาท)	๒๑๒.๕	๕๒๓.๑๕	๒๓๐.๖๖	๓๓๕.๐๒	๕๒๕.๑๕	๕๑๐.๖๓	๒๕๕.๓	๐.๖	๒,๕๓๔.๓๕
--เป็นทุนคนไทย (ล้านบาท)	๑๓๕.๕๕	๓๕๕.๑๖	๑๕๐.๒๓	๒๕๒.๕๕	๓๓๓.๖๕	๒๖๑.๕๑	๑๕๓.๑๓	๐.๖	๑,๖๕๒.๖๕
--เป็นทุนคนต่างชาติ (ล้านบาท)	๗๗.๙๕	๑๖๗.๙๙	๘๐.๔๓	๑๘๒.๔๗	๑๙๑.๕๐	๒๔๙.๑๒	๑๐๒.๑๗	-	๘๘๑.๖๙
จ. ทุนดำเนินการ (ล้านบาท)	๓๕๕.๕๕	๕๕๕.๕๕	๑,๑๓๕.๑๕	๑,๑๓๖.๖๖	๑,๖๕๕.๕๓	๒,๐๕๕.๓๖	๖๐๕.๕๕	๓.๐	๕,๕๕๓.๕๑
ฉ. ค่าเครื่องจักร (ล้านบาท)	๒๓๓.๒๕	๕๓๑.๖๖	๖๓๕.๕๕	๖๐๖.๕๕	๑,๐๑๒.๖	๑,๑๑๐.๕๕	๓๒๓.๓๕	๑.๐๖	๕,๕๕๕.๐๓
ช. คนงานไทยประมาณ (คน)	๕,๐๓๓	๑๒,๕๐๓	๕,๐๕๓	๖,๐๓๕	๑๐,๕๖๑	๑๐,๑๕๕	๖,๕๖๖	๒๑๓	๕๕,๕๕๑

กองวิชาการและสถิติ

๑๔ มีนาคม ๒๕๐๔

แทบทั้งสิ้น กิจกรรมผลิตยังมีน้อยมาก โดยเฉพาะการผลิตของอุตสาหกรรมขนาดหนัก บางอย่าง
แม้ว่าจะเป็นกิจกรรมผลิต แต่ก็เป็นการผลิตที่ทางการอาศัยการผลิตเริ่มแรกมาจากต่างประเทศ
ซึ่งประเทศไทยจะไม่ได้ประโยชน์จากกิจการเหล่านี้เท่าที่ควร

๔. การวิเคราะห์ข้อบกพร่องของการปฏิวัติความพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕

การที่มีการลงทุนในประเทศไทยน้อยกว่าที่คาดไว้ ปัจจัยสำคัญ ๆ ที่เป็นอุปสรรค
ขัดขวางต่อการลงทุน ได้แก่บรรยากาศการลงทุนในประเทศไทยยังไม่ดีพอ ข้อบกพร่องจากพระราช
บัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ และจากวิธีปฏิบัติที่การรวมทั้งฐานะของกรรมการส่งเสริม
การลงทุน ฯ

เฉพาะในบทที่ ๓ นี้ เป็นการศึกษาวิเคราะห์ถึงคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
เท่านั้น การศึกษาถึงปัญหาและข้อเสนอนั้นจะจำกัดอยู่เพียงพระราชบัญญัติส่งเสริมลงทุน
และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ส่วนอุปสรรคประการอื่นใดที่จะขัดขวางการส่งเสริม
การลงทุน จะได้นำรวมไปวิเคราะห์ในบทสรุปภายหลัง

ก) ข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕

จริงอยู่ถึงแม้ข้อความส่วนใหญ่ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕
มีความเหมาะสมอยู่ในตัวเพียงพอที่จะดึงดูดใจบรรดาผู้ลงทุนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศให้
มาลงทุนในประเทศไทยได้มากกว่าก็ตาม แต่บทบัญญัติบางตอนก็แบ่งความบกพร่องเอาไว้ จึงควร
จะมีการพิจารณาทบทวนแก้ไขเสียตั้งแต่เนิ่น ๆ ข้อความดังกล่าวจะได้แยกพิจารณาเป็นข้อ ๆ ดังนี้

(๑) ผู้ขอส่งเสริมประเภทขยายกิจการแทบจะไม่ได้รับประโยชน์จากพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุนเลย ผู้ที่ประกอบกิจการอุตสาหกรรมอยู่แล้ว เมื่อมาขอรับการส่งเสริมตาม
พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ จะได้รับพิจารณาเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมประเภท
ขยายกิจการ ซึ่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนไม่ให้สิทธิในการยกเว้นภาษีเงินได้ ๕ ปีเหมือน

กับผู้มีเริ่มกิจการ ส่วนสิทธิและประโยชน์อื่น ๆ ที่กฎหมายให้ เช่น การให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน การ
 งดเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าแก่เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็แทบไม่มีประโยชน์
 เลย ทั้งนี้ เพราะผู้ขอขยายกิจการมีโรงงานของตนกำเป็นการอยู่ก่อน ขอบกพร่องประการสำคัญ
 ก็คือ การไม่ให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้แก่ผู้ขอขยายกิจการ การขาดสิทธิอื่นไปทำให้ผู้ที่ประกอบ
 อุตสาหกรรมอยู่ก่อน ไม่สนใจที่จะมาขอรับการส่งเสริม ทั้งนี้ เพราะผู้ลงทุนได้คำนวณแล้วเห็นว่า
 ผลที่ได้ไม่คุ้มเสีย การมาขอรับการส่งเสริมคงจะแสดงถึงมีปริมาณเครื่องจักร กรรมวิธีการผลิต
 และบางครั้งคงแสดงถึงคุณสมบัติฐานะของบริษัทยุติการรวมการ สิ่งดังกล่าวผู้ลงทุนมักจะถือเป็นความ
 ลับ เมื่อมาขอรับการส่งเสริมกลับไม่ได้รับประโยชน์เพิ่มเติม ความตั้งใจที่จะมาขอรับการส่งเสริม
 เพื่อขยายกิจการก็สูญหายไป ข้อเสนอแนะในที่นี้ก็คือ ควรกำหนดสิทธิในการยกเว้นภาษีเงินได้กลุ่ม
 ไปถึงผู้ได้รับการส่งเสริมประเภทขยายกิจการด้วย เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศการลงทุนให้ดีพอให้ผู้
 ลงทุนจะสนใจมาลงทุนในประเทศไม่เพียงแต่ผู้มีเริ่มกิจการ แต่รวมถึงทั้งผู้ขอขยายกิจการ

(๒) บทบัญญัติเรื่องการยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบและวัสดุที่

จำเป็นควรมีการพิจารณาในรอบคอบ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ ผู้
 ประกอบกิจการอุตสาหกรรมจำพวก ก. จะได้รับยกเว้นสำหรับอากรขาเข้าและภาษีการค้าวัตถุดิบ
 และวัสดุที่จำเป็นที่สั่งเข้ามา ประเภท ข. จะได้รับการลดลงกึ่งหนึ่ง และประเภท ค. จะได้รับการ
 ลดลงเพียงไม่เกิน ๑ ใน ๓ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าอุตสาหกรรม
 ประเภท ค. นั้น จะต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี บทบัญญัติ
 มาตรการนี้ ควรจะมีการพิจารณาในรอบคอบ เนื่องจากการประกอบอุตสาหกรรมมางชนิดไม่อาจใช้วัตถุดิบ
 คืบในประเทศได้ จำเป็นต้องสั่งวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นมาจากต่างประเทศ เมื่อสั่งเข้ามาแล้วต้อง
 เสียทั้งอากรขาเข้าและภาษีการค้า และเมื่อผลิตออกมาเป็นสินค้าสำเร็จรูปก็ยังคงเสียภาษีอีก ครั้น

ทุนในการผลิตย่อมสูงกว่าสินค้าสำเร็จรูปจากต่างประเทศ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ ยังมักจะพิจารณาไม่ยอมลดภาษีการค้าและอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุอันจำเป็นแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำพวก ก. โดยมีจะอ้างว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีควมสำคัญต่อเศรษฐกิจมากนัก ซึ่งนับเป็นการเข้าใจผิดอยู่ การส่งเสริมการลงทุนควรส่งเสริมทั้งอุตสาหกรรมขนาดหนักและอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รากฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทยมาจากอุตสาหกรรมขนาดย่อม อุตสาหกรรมขนาดหนักยังมีไม่มากนักในปัจจุบัน ข้อเสนอแนะในที่นี้คือ การงดเว้นการเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าแก่วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นต่อสิ่งหรือนำมาจากต่างประเทศ ควรให้สิทธิแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งประเภท ก. ข. และ ก. เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะในระยะเวลาดังกล่าว เพราะอุตสาหกรรมที่เพิ่งกั้งเป็นเพียงอุตสาหกรรมที่ตั้งขึ้นใหม่ (Infant Industry) ต้นทุนในการผลิตมักจะอยู่ในระดับสูงกว่าของต่างประเทศอยู่ ปัญหาการไม่ลดภาษีอากรแก่วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นให้ทุนย่นยอมไม่สามารถประคองกิจการแข่งขันกับต่างประเทศได้ และการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศก็จะอยู่ในระดับช้ากว่าที่ควร

(๓) การส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตได้ออกนอกประเทศควรจะได้รับยกเว้นภาษีการค้าตลอดไป พระราชบัญญัติมาตรา ๑๘ ข้อ ๗ ให้สิทธิแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเพียงให้ส่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ผลิตได้ออกนอกราชอาณาจักรเท่านั้น ส่วนการยกหรือลดภาษีการค้าสำหรับผลิตภัณฑ์ส่งออกขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการว่าจะลดให้หรือไม่เพียงใด ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับให้การงดเว้นการเสียภาษีการค้าโดยสิ้นเชิงแก่สินค้าที่ส่งออก เพื่อเป็นการส่งเสริม

อุตสาหกรรมภายในประเทศไทยให้ขาดตลาดระหว่างประเทศออกไป ทั้งยังทำให้เงินตราต่างประเทศเข้าประเทศไทยมากขึ้น อุตสาหกรรมมีความมั่นคงกว่าเก่า เพราะสามารถแข่งขันกับสินค้าของประเทศอื่นในตลาดโลกได้ ทั้งนี้เนื่องจากการส่งสินค้าไปขายต่างประเทศ ไม่ต้องเสียภาษี ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลงพอที่จะแข่งขันกับสินค้าประเทศอื่นได้

(๔) การกำหนดบทเฉพาะกาลขึ้นตามมาตรา ๔๔ ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งแก่บรรยากาศ

การลงทุน มาตรา ๔๔ นั้นบัญญัติว่า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๕ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ผู้ที่มาขอรับการส่งเสริมประกอบอุตสาหกรรมจำพวก ก. และ ข. จะได้รับสิทธิขึ้นอยู่ไปกว่าเดิม คือในเรื่องวัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็น ตามสิทธิที่ได้เดิม ผู้ประกอบอุตสาหกรรมจำพวก ก. จะได้รับขออนุญาตเสรีภาพการค้าและอากรขาเข้าแก่วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็น และผู้ประกอบอุตสาหกรรมจำพวก ข. จะได้รับการลดหย่อนภาษี แต่เมื่อพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๐๕ ใช้บังคับครบ ๕ ปีแล้ว ผู้ที่จะมาขอส่งเสริมอุตสาหกรรมจำพวก ก. และ ข. จะได้รับการลดอากรขาเข้าและภาษีการค้าเหมือนกับอุตสาหกรรมจำพวก ค. นั่นคือจะได้รับการลดเพียงไม่เกิน ๑ ใน ๓ ทั้งนี้ทั้งตามที่คณะกรรมการกำหนดแล้วด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อีกด้วย บทบัญญัติตามมาตรา ๔๔ นี้ควรยกเลิก เพราะเป็นการทำลายบรรยากาศการลงทุนอย่างยิ่ง กิจกรรมอุตสาหกรรมบางประเภทต้องลงทุนมาก ผู้ลงทุนจำเป็นต้องพิจารณาและเบียดค่าง ๆ ใกล้เคียงรอบคอบทั้งในด้านการลงทุน วัตถุดิบที่ใช้ รวมทั้งการหาตลาดจำหน่าย ซึ่งถ้าผู้ลงทุนสนใจจะมาลงทุนในประเทศไทยภายหลังจากระยะเวลาที่กำหนด ก็ย่อมจะไม่ได้รับสิทธิดังกล่าว การเสียสิทธิเช่นนี้อาจทำให้ผู้ลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ลงทุนชาวต่างประเทศอาจหันไปสนใจและนำเงินไปลงทุนยังประเทศอื่นที่ให้สิทธิและประโยชน์ดีกว่าได้

ข) ข้อบกพร่องของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

(๑) ฐานะของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฐานะของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปัจจุบันเป็นเพียงหน่วยงานที่ขึ้นกับสำนักบริหารของนายกรัฐมนตรี ไม่เป็นกรม

หรือสำนักงาน ซึ่งเป็นข้อบกพร่องทำให้คณะกรรมการไม่สามารถทำนิติกรรมหรือสัญญาใด ๆ ตาม
คำสั่งได้ เนื่องจากไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การดำเนินงานบางครั้งล่าช้าไป ทางแก้ก็คือ
หาทางยกระดับฐานะของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นสำนักงานมีฐานะเทียบเท่ากรมเพื่อ
ปฏิบัติได้สะดวกและรวดเร็วกว่า

(๒) ไม่มีผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในด้านการบริหารประจำ เป็นเหตุให้ประธาน
กรรมการต้องทำหน้าที่ เสนาธิการหรือนักบริหารประจำ นอกเหนือไปจากตำแหน่งประธานกรม
การ และประธานกรรมการบริหารอื่น ซึ่งขัดต่อหลักการจักระบบงาน คือการจัดสรรความรับผิดชอบ
มอบให้ เป็นสัดส่วน

(๓) ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำเพียงพอปฏิบัติงาน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิคและ
วิชาการนั้นมีการขาดแคลนอย่างมาก แม้จะมีการยืมตัวข้าราชการจากหน่วยงานอื่นมาช่วยปฏิบัติ
ราชการอยู่บ้างก็ตาม แต่ไม่อาจทำงานได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย อีกประการหนึ่งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ
งานของคณะกรรมการลงทุนส่วนใหญ่มีฐานะเป็นลูกจ้าง ไม่ได้เป็นข้าราชการ ก้ำังใจ (Morale)
ในการปฏิบัติงานไม่ดีพอ เพราะฐานะและตำแหน่งของตนไม่แน่นอนเหมือนข้าราชการ

(๔) กรรมวิธีในการพิจารณาข้อขอรับการส่งเสริมยังล่าช้ามาก โดยทั่วไปแล้ว
เมื่อผู้รับการส่งเสริมยื่นขอรับการส่งเสริมมา ทางสำนักงานจะส่งเรื่องไปที่คณะกรรมการ
ที่เกี่ยวข้อง หรือคณะทำงานฝ่ายเศรษฐกิจเป็นผู้พิจารณา เสร็จแล้วจึงจะส่งเข้าคณะกรรมการ
บริหาร ต่อจากนั้นจึงจะส่งเข้าคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาในขั้นสุดท้าย ซึ่งมักจะ
เสียเวลาไปมาก โดยเฉพาะระบบของคณะกรรมการที่ใช้อยู่โดยให้มีอำนาจพิจารณารายละเอียด
ก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการฯ ต่อไป เป็นงานที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีการ
ทำงานซ้อนกันระหว่างนักวิชาการกับคณะอนุกรรมการ เป็นเหตุให้งานล่าช้า เพราะมีสายงาน
ผ่านหลายฝ่ายเพิ่มขึ้น นอกจากนั้นคณะอนุกรรมการก็ไม่อาจมีการประชุมกันได้บ่อยครั้ง

(๕) การจัดแบ่งงานเป็นการภายในกรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสม เป็นเหตุ

ให้คณะกรรมการปฏิวัติราชการ ไปโดยไม่ประสีประสาพิศุทธิเท่าที่ควร รวมทั้งอำนาจของคณะกรรมการฯ ในการจะส่งเสริมการลงทุนยังมีไม่พอที่จะทำให้การส่งเสริมเป็นไปในระดับสูง

ข้อบกพร่องเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ควรพิจารณาอย่างถี่ถ้วน แม้แต่ผู้บริหารงานในระดับสูงของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ก็ยังกล่าวว่า "การเปลี่ยนแปลงบางประการในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนนั้น เป็นสิ่งที่จำเป็นและพึงปรารถนาอย่างยิ่งทั้งในค่านำนาจของคณะกรรมการลงทุนฯ และวิธีการบริหารงาน ซึ่งมีผู้สังเกตเห็นว่าคณะกรรมการลงทุนเป็นหน่วยงานที่อกระเป๋นของบังคับ (Regulatory) และหน่วยงานดูแลให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ (Policing) เสียมากกว่าที่จะเป็นหน่วยงานซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะช่วยเหลือผู้ลงทุน"^{๑๑๖}

ในด้านความลักษณะของการปฏิบัติงาน บริษัท Checchi ได้ทำรายงานว่า "ในกรณีทั่วไป ผู้รับการส่งเสริมที่จะคาดหวังไว้ว่าจะได้รับเมตติจากคณะกรรมการภายใน ๒ เดือนว่า คำขอรับการส่งเสริมของพวกเขจะถูกยกไปหรือได้รับอนุมัติต่อจากนั้นผู้รับการส่งเสริมก็จะขอเข้าเฝ้าฯ กราบทูลสำหรับสินค้าเข้าที่เป็นเครื่องจักรและวัตถุดิบ การขออนุญาตนำเข้าเมือง ความต้องการที่ดินเพื่อใช้ในกิจการอุตสาหกรรม สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้บ่อยครั้งมักจะได้รับ การดำเนินการอย่างช้าและบางกรณีใช้เวลากว่าปีที่จะได้รับการยกเว้นต่าง ๆ ที่จำเป็นและทำให้เรียบร้อยลงได้"^{๑๑๗}

ในเรื่องการปรับปรุงวิธีการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนฯ เสียใหม่ ทางคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนก็มีใค่หนึ่งฉบับใจ ใ้มีการตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นเพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง รวมทั้งพิจารณาหาทางบรรเทาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ ขึ้นเป็นสำนักงานเช่นเดียวกับ ก.ต.ภ. หรือ ก.ส.อ. หลังจากนั้นอีกไม่นานหน่วยงานสำนักงานตัวแทนเพื่อพัฒนา ระหว่างประเทศ (A.I.D.) (Agency for International Development) หรือองค์การพัฒนาการระหว่างประเทศแห่งสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย (USOM) (United States

^{๑๑๖} Chalie Sindusopon, The Role of Investment Board in Industrialization (At The Economist's Luncheon on 20th April, 1965. Mimeographed) หน้า ๔

^{๑๑๗} Checchi, หน้า ๕๑

Operation Missions) ได้จ้างให้บริษัท Checchi and Company มาสำรวจและหาทางแก้ไขข้อบกพร่องของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน บริษัท Checchi ได้ใช้ระยะเวลาหนึ่งปีหนึ่ง คือ "A Program to Strengthen The Board of Investment of Thailand" ขึ้นจากข้อเสนองานของทั้งสองฝ่ายประมวลกันเข้า ทำให้รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่เพื่อแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ และได้ประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติ คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ ซึ่งเหตุสุดในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้คือ ตามกฎหมายในปัจจุบันการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมได้กระทำในรูปคณะกรรมการบริหาร ไม่มีฐานะเป็นกรมในราชการ เป็นเหตุให้เกิดความสับสนและไม่สะดวกแก่การบริหารกิจการให้เป็นไปด้วดี จึงสมควรปรับปรุงวิธีการบริหารงานส่งเสริมการลงทุนเสียใหม่ โดยจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้น มีฐานะเป็นกรมในราชการ และยกเลิกคณะกรรมการบริหารการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

พระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้เป็นฉบับเพิ่มเติมจากพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. มีการยกฐานะของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ เป็นสำนักงาน มีฐานะเป็นกรม
๒. มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกมีจำนวนไม่เกินสิบหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง กับเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้
๓. มีเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม

เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบราชการในสำนักงานคณะกรรมการลงทุน โดยขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และจะให้มีรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทำหน้าที่ใดตำแหน่งหนึ่งหรือทั้งสองตำแหน่งเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

๔. ยกเลิกคณะกรรมการบริหารฯ เพราะมีสำนักงานและเลขาธิการ รวมทั้งข้าราชการของสำนักงานทำหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารเดิมอยู่แล้ว

๕. การแก้ไขรายละเอียดปลีกย่อยอื่น ๆ อันได้แก่

- ๑) การยื่นคำขอรับการส่งเสริม แต่เดิมเป็นต่อคณะกรรมการ พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๐๕ กำหนดให้ยื่นต่อเลขาธิการแทน โดยยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพื่อพิจารณาและนำส่งคณะกรรมการดำเนินการ
- ๒) ข้อความขอบริโภคในพระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๕ ก่อให้เกิดคณะกรรมการบริหารไว้ พระราชบัญญัติฉบับใหม่แก้ไขเสียทั้งสิ้น โดยให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแทน

นอกจากการปรับปรุงถ้อยคำหมาย ยังได้มีการปรับปรุงคำกริยาของการบริหารของคณะกรรมการลงทุนเสียใหม่ จัดระบบแบ่งส่วนราชการขึ้นใหม่ เพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม มีคณะผู้เชี่ยวชาญประจำ ซึ่งจะ เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมการลงทุนทั้งทุนจากภายในและต่างประเทศ หากทางปรับปรุงให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในฐานะลูกจ้างให้มีฐานะเป็นข้าราชการ เพื่อจะให้กำลังใจ (Morale) ของการทำงานที่ขึ้น การปฏิบัติงานจะให้มีประสิทธิภาพ และมีศักดิ์ประดักนึกถึงว่า ถ้า ส่วนคณะอนุกรรมการที่มีอยู่มากก็จะยุบเลิกไปทั้งหมด และตั้งขึ้นใหม่เพียง ๒ คณะ คือ

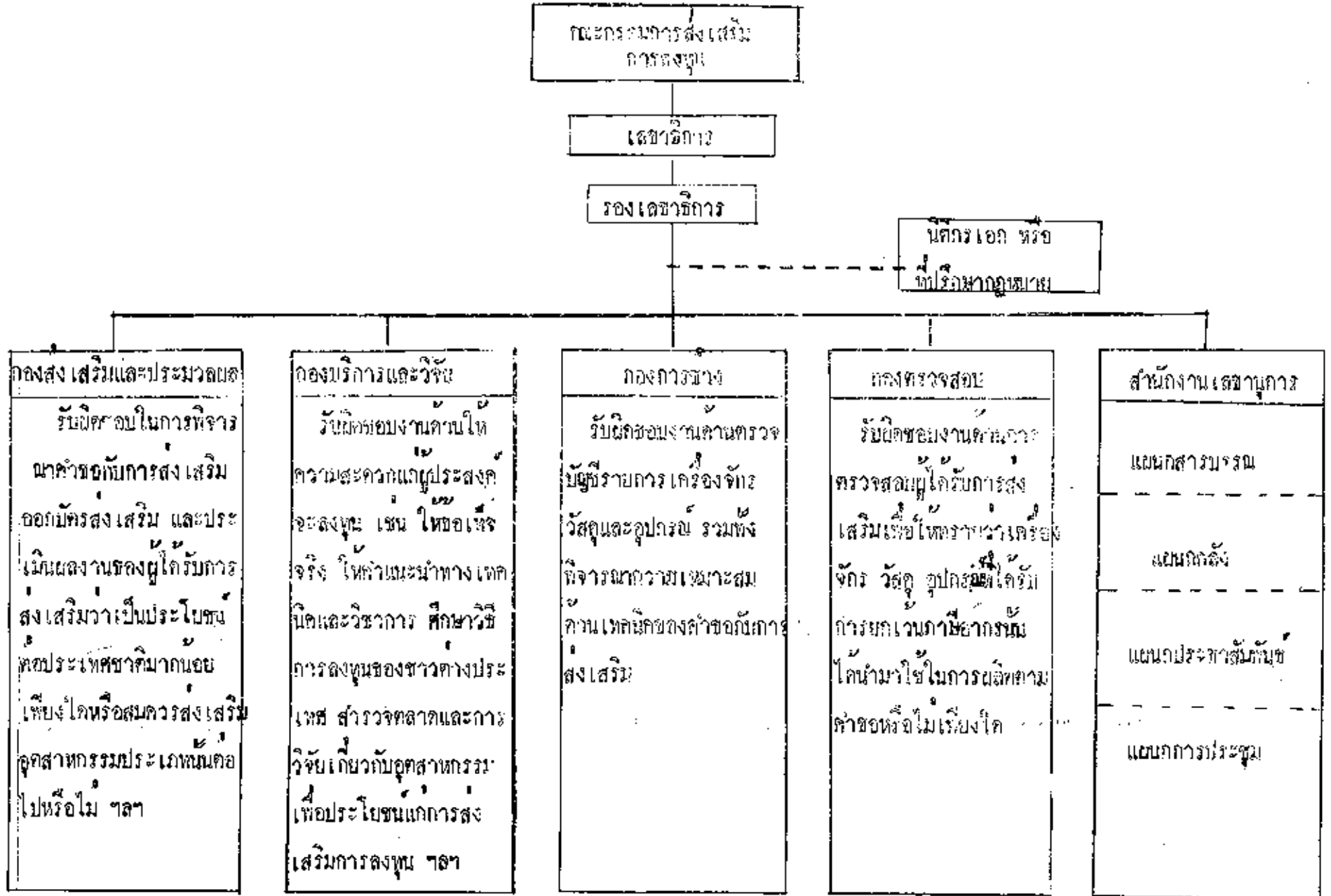
- ๑. คณะอนุกรรมการฝ่ายเทคนิค ทำหน้าที่กรของงานของส่วนเทคนิค
- ๒. คณะอนุกรรมการฝ่ายเศรษฐกิจ ทำหน้าที่กรของงานของส่วนเศรษฐกิจ

การแก้ไขในเรื่องดังกล่าว อาจทำให้อุปสรรคของการส่งเสริมการลงทุนในส่วนของคณะกรรมการลงทุนฯ ลดลงไปไต่บ้าง ซึ่งจะโดยผลประการใดนั้น จะได้นำมารวมประเมินผลอีกครั้งในบทสรุปข้างท้าย

แผนภูมิการแบ่งฝ่ายงานของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม

(ตามที่กระทรวงพาณิชย์ นายกรัฐมนตรีไปแล้ว)

PROPOSED REORGANIZATION OF BOARD OF INVESTMENT

(9 9 0 5 7 0 5 3 1 2 5 0 3 Checchi and Company)

